

POD HORAMI

Zpravodaj obce Poniklá

září–říjen 2018

OBSAH

zprávy z obce	Jednání obecní rady	3
	Obecní hlásný	4
	Komunální volby 2018	8
	Nová obecní rada	10
	Zasedání zastupitelstva 6. září 2018	10
	Zasedání zastupitelstva 1. listopadu 2018	12
	Obecní knihovna	14
	Společenská kronika	15
	Vítání občánků	16
	Stolní kalendář	17
škola a školka	Vítěz Evropského dne jazyků	18
	Pohledy Poniklé míří do celého světa	18
	Z třídní knihy předškoláka	20
život v obci	Drakiáda	24
	Co se děje v našem fotbale	26
	VIII. Tuláčkovy slavnosti – perlařské	27
historie	Před sto lety	30
	Listy z kronik – Smrt starého hospodáře	32
různé	Pohled přes rameno	35
	Přástky	36
	Prohlášení	38
	Policie informuje	38
	Sto let republiky	40
	Liberečtí záchranáři v nových vozech	42
	Krajská příloha Libereckého kraje	45

Zpravodaj obce Poniklá **POD HORAMI září–říjen 2018.**

Vydala obec Poniklá. Cena 10 Kč. Tisk: Gentiana Jilemnice

Internetová adresa: www.ponikla.cz

Odpovědná redaktorka a jazyková korektura: Hana Hájková

Uzávěrka dalšího čísla: 7. 12. 2018

Své příspěvky můžete zasílat na mail: redakce.podhorami@gmail.com

Za všechny příspěvky děkujeme! Příspěvky mohou být redakcí upravovány a kráceny.

Foto na úvodní straně: Podzimní Poniklá

Jednání obecní rady za období září–říjen 2018

Vážení ponikelští sousedé,

letošní podzim nám přinesl rekordně vysoké teploty a minimum srážek, což nás nutí přemýšlet o investicích, které by zajistily dostatek vody do budoucna. Jedním ze záměrů je vybudování nového zdroje pitné vody v lokalitě Horní Dola. Vypracováním projektové dokumentace byl již pověřen Ing. Čepický, následně bude předložena žádost o dotaci do výzvy Národního programu Životní prostředí, ve kterém můžeme žádat o úhradu až 80 % výdajů na realizaci nového zdroje. Dalším dotačním počinem bude podání žádosti do Fondu ochrany vod Libereckého kraje na akci „vodovodní řad Klára“, tento projekt je připraven k realizaci v roce 2019.

V souvislosti s kanalizačním řadem byla zahájena akce přepojení ČOV Přivlaka, kde však realizační firma narazila pod Jizerou na skálu, se kterou se v projektové dokumentaci ani v rozpočtu akce nepočítalo, tato skutečnost nám bohužel zvýší náklady na stavbu kvůli realizaci nutného podvrtu a prodlouží možná také realizaci díla do příštího roku, pokud podvrt nebude proveden ještě nyní na podzim, o čemž se intenzivně jedná. Na hlavní ČOV rada obce odsouhlasila výměnu oken za cenu 82 349,25 Kč bez DPH, dodavatelem bude firma PFT okna Vrchlabí.

Obecní četa ani na podzim nezahálí, a tak si můžete všimnout čilého ruchu nejenom na střeše objektu na sběrném dvoře, kde se připravuje vše pro pokládku nové střešní krytiny, ale také došlo na tolik slibovanou opravu schodů nad Jednotou.

Rada obce odsouhlasila navýšení rozpočtu příspěvkové organizaci MŠ Poniklá o 45 000 Kč. Toto navýšení má za cíl pokrýt mzdové náklady na chůvu, její přítomnost v MŠ je nezbytná, protože do školky dochází velký počet dvouletých dětí. Roční náklady na chůvu při úvazku 0,4 činí zhruba 120 tis. Kč, z tohoto důvodu rada obce odsouhlasila navýšení poplatku za docházku dítěte do školky na 300 Kč/měsíc (z původních 150 Kč/měsíc), což částečně tyto mzdové prostředky pokryje.

Poklidné čekání na adventní čas Vám přeje

Petra Novotná, místostarostka

Obecní hlásný

Nová obecní limuzína

Po 23 letech platné služby obci se do věčných šrotovišť odebralo služební obecní vozidlo Škoda Felicie. Bohužel nám již v červnu neprošla přes kontrolu STK. Cítím trochu nostalgie po té naší staré dobré „meluzíně“, jak jsme ji familiárně nazývali kvůli charakteristickému hvízdání způsobeného ve vyšších rychlostech (nad 50 km/h) určitými netěsnostmi karoserie. Ale jinak to byl vůz spolehlivý, který nás mnoho let skoro nic nestál. Děkujeme! Novým služebním vozem se stává jen lehce ojetý vůz Škoda Yeti. Poznáte jej snadno, neb bylo „jako překvapení pro budoucího hlavního řidiče“ potajmu opatřeno pěknou mafiánskou značkou PONIKLA1.

Silnice I/14

Ve chvíli, kdy čtete tyto řádky, již snad z centrální části dolní Poniklé semaforey zmizely. Inu, stály nás pěkných pár chvil života - a ještě si jich užijeme na navazujících úsecích. Silnice, která je postupně opravována, by měla být bezpečnější pro chodce a trochu méně pohodlná pro automobily. Takový je trend a normy. Něco za něco... Trochu vysvětlení si asi zaslouží ten jakoby chodník mezi přádelnou a servisem Hlídek. Obecní projekt nových chodníků má zpoždění a ještě to potrvá. ŘSD nám ale velmi vyšlo vstříc v tom, že počítá s naší budoucí investicí do chodníků a jde nám již nyní výrazně naproti. Na svůj náklad totiž (místo prostého rigolu) buduje trubní odvodnění komunikace pod našimi budoucími chodníky. A osazuje i vnitřní obrubník, aby nebylo třeba jednou zasahovat do tělesa vozovky. Navíc bude plocha za obrubníkem opatřena vrstvou recyklátu, takže svůj účel bude více méně plnit i tak. Leckdo namítne, že by bylo logičtější vybudovat hned chodník

v konečných parametrech a nemuset tak po dvou letech (?) předělávat některé vrchní vrstvy a dodatečně rozšiřovat potřebný koridor. No jo, jenže ony existují tři různé možnosti financování této akce (ŘSD, obec s dotací 90 % od SFDI, obec za své). Děláme vše proto, abychom se udrželi v pro nás ideální kombinaci prvních dvou variant, byť to někdy bude vypadat trochu nesystematicky.

Otevření Kantýny

Od ledna 2019 bude opět v provozu kuchyně v Kantýně. Noví provozovatelé zajistí každý všední den polední menu, které bude možno jíst přímo na místě, nebo si nechat dovézt v kastrůlcích až domů. Podrobnosti o přihlášení se k odběru obědů budou otištěny v dalším obecním zpravodaji (vyjde před Vánoce-mi). Kromě poledních hodin bude restaurace otevřena také každý pátek večer a dále příležitostně při kulturních a společenských akcích. V provozu bude rovněž ubytovna pro turistické účely a pro ubytování hostů společenských akcí.

Ohlédnutí za 28. říjnem

Na konci října si celá země velmi mocně připomínala stoleté výročí památných událostí, které změnily podobu našeho státu k nepoznání. U nás v obci jsme pro důstojné připomenutí konce války, pádu monarchie a vzniku republiky připravili dopolední nedělní program, na kterém se podílela obec, farní společenství, Svatojakubský sbor, základní škola a oba dva naše hasičské sbory. Studené a uplakané počasí předurčilo, že větší část programu se odbývala v kostele sv. Jakuba.

Prvním vzpomínkovým počinem se stalo položení věnce u pomníku padlým na Přívlace. Do obelisku je zde bolestně vryto zlatým písmem 27 jmen zmařených přívlačských životů, obětí Velké války. Zástupci obou hasičských sborů a obce zde vlastními silami zapěli českou hymnu, což jeden z přítomných okomentoval slovy: „Kam se hrabou všechny sbory světa...”

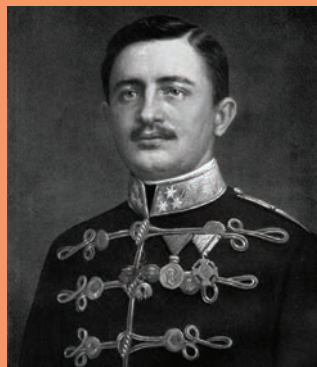

Dalším počinem vzpomínkového dne byla výsadba dvou pamětních lip (náhradu dvou letos pokácených lip u vstupu na ponikelský hřbitov jsme měli tak jako tak KRNAPem nařízenou, tak se spojilo příjemné s užitečným). Několik desítek přítomných přiložilo rýč a koněvku k dílu a za asistence obecního zahradníka pana Hanče vykonali vlastenecké dílo. Nepodlehli jsme u nás jednostrannému velebení před sto lety vzniklé republiky a svoji vděčnou vzpomínku jsme věnovali rovněž někdejšímu Habsburskému mocnářství. Protože všechny pevné základy, z nichž se stala První republika výkladní skříní Evropy, byly velmi šťastně položeny již za blahé éry předchozí. A jelikož máme ve vsi hned několik lip věnovaných jmenovitě Masarykovi, Štefáníkovi, Benešovi, Wilsonovi, legionářům a dalším symbolům republikánského zřízení (naleznete je na Sokolském pozemku Na Vršku), rozhodli jsme se pro dějinnou spravedlnost nazvat tyto dvě nově před hřbitovem vysazené lípy jmény našich posledních monarchů – Karlem a Zitou.

O vyvážený náhled na dějiny se pak, již v kostele, pokusil starosta obce svým projevem a zejména Svatojakubský sbor pod vedením Magdy Jarošové, který zapěl hymny obou našich někdejších státních forem. Nejprve císařskou hymnu Zachovej nám Hospodine a posléze hymnu českou Kde domov náš, slovenskou Nad Tatrou sa blýská a rusínskou Podkarpatští Rusíni, probudte se z hlubokého snu.

Součástí slavnostní chvíle byl i křest ponikelského stolního hasičského kalendáře na rok 2019. O peripetiích s jeho vznikem pohovořil a svým spolupracovníkům poděkoval hlavní autor kalendáře pan Jiří Jindřišek.

Na veselou notu nám o slavení 28. října Pejskem a Kočičkou zahrály děti farního sboru

Karel I. Habsburský, náš poslední císař, měl všechny osobnostní předpoklady stát se výborným a milovaným panovníkem, bohužel mu ale byly dopřány necelé dva roky na trůnu. Vedl a neúspěšně se snažil ukončit válku, kterou nezpůsobil. Za své protiválečné snažení byl Karel I. blahoslaven.

Zita Bourbonso-Parmská, jeho oddaná a energická choť, maminka osmi dětí, která s Karlem po jeho abdikaci věrně snášela potupnou internaci i vyhoštění z vlasti.

za pomoci dětí ze ZŠ Poniklá, slyšeli jsme také úvahu Karla Čapka o pravdě a ve výtečném podání mezzosopranistky Ivany Housové vyslechli výběr českých písní.

K duchovnímu usebrání nás následně pozval páter Ivo Kvapil, který sloužil slavnostní Bohoslužbu za český národ završenou národním chorálem Svatý Václave.

A úplně na závěr položili ponikelští hasiči věnec také k nově opravenému pomníku padlým v Poniklé a vzdali hold všem 59 padlým mužům (z toho dvěma legionářům).

Tolik tedy k upomínce výročí 28. 10. 1918, které dnes můžeme chápat také jako začátek sta let postupného rozpadávání našeho státu. Co zhubilo mnohonárodnostní Rakousko, rozdrobilo nakonec i Československo. Tak jako určité skupiny Čechů nesly za Rakouska úkorně své postavení vůči nejsilnějšímu národu v říši, cítily později naopak všechny další národy společné republiky to samé vůči postavení Čechů. Po sto letech postupného rozpadávání našeho státu jsme zůstali sami. Němci, Rusíni, Maďaři, Slováci, s nikým jsme ve svazku národním nevydrželi. I to je, bohužel, důsledek toho, že jsme před sto lety postavili stát na národním principu. Nyní je to tedy na nás! Nemáme se na koho vmlouvat a můžeme se pokusit každý sám za sebe dostat alespoň části vzletných ideálů, kterými byly před sto lety pentleny výzvy k národní samostatnosti.

Tomáš Hájek, starosta

Komunální volby 2018

Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlas
941	521	55,37	521	6 721

Kandidátní listina		Hlas	
číslo	název	abs.	v %
1	Ponikelské obrození	3 041	45,25
2	TJ Sokol Poniklá	1 907	28,37
3	SDH Poniklá	1 773	26,38

poř. číslo	Kandidát příjmení, jméno, tituly	Počet hlasů		Pořadí zvolení /náhradníka	Mandát
		abs.	v %		
1	Hájek Tomáš Ing.	374	12,29	1	*
2	Jirouš Jaromír Ing. arch.	270	8,87	4	*
3	Kubín Jan Ing.	273	8,97	3	*
4	Chlum Ladislav Ing.	276	9,07	2	*
5	Urík Jaroslav	194	6,37	6	*
6	Čížek Jaroslav	196	6,44	7	*
7	Fišerová Soňa Anna-Marie Bc.	140	4,60	1	-
8	Šír Daniel	187	6,14	2	-
9	Nosek Tomáš Ing.	231	7,59	5	*
10	Novák Václav	150	4,93	3	-
11	Sedláček Jaroslav	183	6,01	4	-
12	Hlůže Jaroslav	131	4,30	5	-
13	Tryzna Vladimír	165	5,42	6	-
14	Auersvald Pavel	101	3,32	7	-
15	Jiroušová Kateřina Bc. DiS.	170	5,59	8	-

poř. číslo	Kandidát příjmení, jméno, tituly	Počet hlasů		Pořadí zvolení /náhradníka	Mandát
		abs.	v %		
1	Paulů Jiří Mgr.	183	9,59	2	*
2	Bekr Josef	158	8,28	4	*
3	Šedá Alena	214	11,22	1	*
4	Gembická Miloslava Ing.	176	9,22	3	*
5	Vrbata Karel	90	4,71	2	-
6	Zelinka Josef	116	6,08	3	-
7	Krause Ondřej	100	5,24	4	-
8	Hájková Lenka	106	5,55	5	-
9	Scholz Vojtěch Bc.	101	5,29	6	-
10	Hrubá Markéta	95	4,98	7	-
11	Pelcová Lenka	110	5,76	8	-
12	Skalská Petra	98	5,13	9	-
13	Petrušková Zdeňka	116	6,08	10	-
14	Holubcová Martina Bc.	153	8,02	1	-
15	Soukup Ladislav	91	4,77	11	-

poř. číslo	Kandidát příjmení, jméno, tituly	Počet hlasů		Pořadí zvolení /náhradníka	Mandát
		abs.	v %		
1	Novotná Petra Ing.	241	13,59	2	*
2	Kulhavý Marek	118	6,65	1	-
3	Plichta Petr Ing.	203	11,44	3	*
4	Klikorka Tomáš	263	14,83	1	*
5	Havlová Ivana MUDr.	131	7,38	4	*
6	Jindřišek Jan	73	4,11	2	-
7	Kázmerová Jana Mgr.	94	5,30	3	-
8	Schmidt Vítězslav Ing.	127	7,16	4	-
9	Jirouš Jaromír Ing.	105	5,92	5	-
10	Kulhavá Barbora Mgr.	74	4,17	6	-
11	Jirouš Jakub Bc.	73	4,11	7	-
12	Hájek Petr DiS.	83	4,68	8	-
13	Pušová Renáta DiS.	54	3,04	9	-
14	Skalský Ondřej	93	5,24	10	-
15	Hájek Kryštof	41	2,31	11	-

Nová obecní rada

V úplnosti je průběh ustavujícího zasedání slavného Zastupitelstva obce Poniklá popsán na dalších stranách. V tuto chvíli jen telegraficky konstatujeme, že Rada obce Poniklá bude působit v částečně obměněné podobě, když spolu se starostou Tomášem Hájkem, místostarostkou Petrou Novotnou a prvním radním Jaromírem Jiroušem nově zasedne u radního stolu jako druhý radní Jiří Paulů a jako třetí radní Ladislav Chlum. Finanční výbor povede Alena Šedá, kontrolní výbor Petr Plichta. Bylo tak po dohodě dosaženo pokud možno proporčního zastoupení úspěšných kandidátů jednotlivých stran, kdy Poniklé obrození (7 mandátů) získalo post starosty a dvou radních, SDH Poniklá (4 mandáty) post místostarostky a předsedy výboru a Sokolové (4 mandáty) post radního a předsedkyně výboru. Věřím, že při tomto složení bude na radě i v zastupitelstvu panovat dělná atmosféra, jejímž cílem bude vždy především blaho naší milené obce.

Tomáš Hájek

24. zasedání zastupitelstva obce Poniklá – 6. září 2018

*V obecním zpravodaji otiskujeme jen výběr důležitých pasáží oficiálního zápisu (ten je v úplnosti k dohledání na elektronické úřední desce nebo na OÚ).
Není-li uvedeno jinak, bylo hlasování jednomyslné.*

Přítomni: T. Hájek, P. Novotná, J. Jirouš, P. Plichta, M. Kulhavý, S. Fišerová, J. Čížek, J. Urík, J. Kubín, A. Šedá, J. Bekr

Omluveni: J. Paulů, S. Václavíková, J. Jón, D. Šír

- **Zpráva o činnosti Rady obce**

Návrh usnesení č. 231:

ZO Poniklá bere na vědomí činnost RO Poniklá za obd. od 7. 6. do 6. 9. 2018.

- **Rozpočtová změna č. 3/2018**

Návrh usnesení č. 232:

ZO Poniklá schvaluje rozpočtovou změnu č. 3/2018:

navýšení příjmů rozpočtu o 3 865 895,00 Kč,

navýšení výdajů rozpočtu o 3 865 895,00 Kč.

- **Úvěr u České spořitelny (rekonstrukce a přístavba školy)**

Návrh usnesení č. 233:

ZO po projednání schvaluje uzavření úvěrové smlouvy Českou spořitelnou a. s. ve výši 27,53 mil. Kč na financování akce „Rekonstrukce ZŠ Poniklá“, se splatností do 31. 12. 2028 a bez zajištění a pověřuje starostu podpisem příslušné úvěrové smlouvy.

- **Prodej pozemků st. 696/2 a 404/9 v kú Poniklá a koupě části pozemku 416/2 v kú Poniklá**

Návrh usnesení č. 234:

ZO Poniklá schvaluje koupi části ppč. 416/2 v kú Poniklá označené geom. plánem 655-60/2016 jako ppč. 416/81 v kú Přívlaka o výměře 451 m² za cenu 10 Kč za m² a zároveň schvaluje prodej ppč. 404/9 v kú Poniklá o výměře 316 m² a stpč. 696/2 v kú Poniklá o výměře 55 m² za cenu 10 Kč za m² společnosti Kredit centrum, s. r. o.. Podmínkou prodeje ppč. 404/9 v kú Poniklá je současné zřízení služebnosti chůze a jízdy na tomto pozemku pro oprávněného majitele stpč. 524 v kú Poniklá a zároveň služebnosti vedení inženýrských sítí pro obec Poniklá.

- **Prodej pozemků 318 a 323/2 v kú Přívlaka (pod hřbitovem)**

Návrh usnesení č. 235:

ZO Poniklá schvaluje prodej ppč. 323/2 v kú Přívlaka za cenu 69 150 Kč Andree Řehořkové a Davidu Řehořkovi. Nabídka je platná do 31. 12. 2019.

- **Prodej pozemků 481/1 a 482/1 v kú Přívlaka (Jilem)**

Návrh usnesení č. 237:

ZO Poniklá schvaluje prodej 481/1 a 482/1 v kú Přívlaka za cenu 20 Kč za m² a lesního porostu na těchto pozemcích za 33 784 Kč Ing. Josefu Hejralovi. Nabídka je platná do 31. 12. 2019.

Hlasování: pro: 8, proti: 1 (P. Plichta), zdržel se: 2 (A. Šedá, J. Bekr)

- **Prodloužení termínu prodeje ppč. 133 kú Poniklá (u čp. 85)**

Návrh usnesení č. 238:

ZO Poniklá schvaluje prodloužení termínu pro naplnění usnesení ZO Poniklá č. 149/2016 do 30. 9. 2019.

- **Volba přisedících Okresního soudu v Semilech**

Návrh usnesení č. 239:

ZO Poniklá volí na další funkční období přisedícími Okresního soudu v Semilech Ing. Ladislava Chluma a Ing. Jaromíra Jirouše.

1. zasedání zastupitelstva obce Poniklá – 1. listopadu 2018

Oficiální zápis je v úplnosti k dohledání na elektronické úřední desce nebo na OÚ. Není-li uvedeno jinak, bylo hlasování jednomyslné.

Přítomni: T. Hájek, P. Novotná, J. Jirouš, P. Plichta, I. Havlová, T. Klikorka, J. Bekr, A. Šedá, M. Gembická, J. Kubín, L. Chlum, J. Paulů, J. Čížek, T. Nosek

Omluveni: J. Urík

Složení slibu nově zvolených zastupitelů, proslovy, zdravice

Slavnostní ustavující zasedání zahájil úřadující starosta Tomáš Hájek promluvou k nově zvoleným zastupitelům.

Po těchto slovech starosta přednesl slib:

„Slibuji věrnost České republice. Slibuji na svou čest a svědomí, že svoji funkci budu vykonávat svědomitě, v zájmu obce a jejích občanů a řídit se Ústavou a zákony České republiky.“

V abecedním pořadí vyzval zvolené zastupitele k pronesení formule „SLIBUJI“ a podpisu do připravené listiny.

• Schválení programu, volba mandátové a návrhové komise a zapisovatele

Návrh usnesení č. 1:

ZO Poniklá schvaluje program ustavujícího zasedání Zastupitelstva obce Poniklá.

Návrh usnesení č. 2:

ZO Poniklá volí volební a návrhovou komisi ve složení: předseda – Jaroslav Čížek, členové: Josef Bekr a Tomáš Klikorka, ověřovateli zápisu volí: Miloslavu Gembickou a Jana Kubína, a zapisovatelkou volí Petru Novotnou.

• Volba starosty, místostarosty a radních

a. Stanovení počtu členů zastupitelstva uvolněných pro výkon funkce ze zaměstnání

Návrh usnesení č. 3:

ZO Poniklá v souladu s § 84 odstavec 2 písmeno k) zákona o obcích schvaluje, že pro výkon funkce starosty obce bude člen zastupitelstva uvolněn.

b. Určení způsobu volby

Návrh usnesení č. 4:

ZO Poniklá schvaluje veřejný způsob volby starosty, místostarosty, radních

a předsedů výborů.

c. Volba starosty

Návrh usnesení č. 5:

ZO Poniklá volí pro volební obd. 2018–2022 starostou obce Ing. Tomáše Hájka.

d. Volba místostarosty

Návrh usnesení č. 6:

ZO Poniklá volí pro volební období 2018–2022 místostarostou obce Ing. Petru Novotnou.

Hlasování: pro: 13, proti: 0, zdržel se: 1 (M. Gembická)

e. Volba 1. radního

Návrh usnesení č. 7:

ZO Poniklá volí pro volební období 2018–2022 prvním radním obce Ing. arch. Jaromíra Jirouše.

Hlasování: pro: 13, proti: 0, zdržel se: 1 (M. Gembická)

f. Volba 2. radního

Návrh usnesení č. 8:

ZO Poniklá volí pro volební období 2018–2022 druhým radním obce Mgr. Jiřího Paulů.

g. Volba 3. radního

Návrh usnesení č. 9:

ZO Poniklá volí pro volební období 2018–2022 třetím radním obce Ing. Ladislava Chluma.

• **Zřízení finančního a kontrolního výboru**

Návrh usnesení č. 11:

ZO Poniklá volí pro volební období 2018–2022 předsedou finančního výboru Alenu Šedou.

Návrh usnesení č. 12:

ZO Poniklá volí pro volební období 2018–2022 předsedou kontrolního výboru Ing. Petra Plichtu.

• **Rozhodnutí o odměnách za výkon funkcí neuvolněných členů zastupitelstva**

Návrh usnesení č. 13:

ZO Poniklá schvaluje výši odměn zastupitelům podle přidělených funkcí:

- Starosta (uvolněný) – dle platného nařízení vlády
- Místostarosta (neuvolněný) – 50 % odměny dle platného nařízení vlády
- Radní (neuvolnění) – 50 % odměny dle platného nařízení vlády
- Předsedové výborů zastupitelstva (neuvolnění) – 50 % odměny dle platného nařízení vlády

- Členové výboru zastupitelstva – odměna vyplácena nebude

Návrh usnesení č. 14:

T. Hájek navrhl: ZO Poniklá schvaluje výši odměn zastupitelům podle přidělených funkcí: zastupitelé – 50 % odměny dle platného nařízení vlády.

J. Paulů předložil protinávrh, o kterém se hlasovalo jako první: ZO Poniklá schvaluje výši odměn zastupitelům podle přidělených funkcí: zastupitelé – odměna vyplácena nebude.

Hlasování: pro: 9, proti: 2 (T. Hájek, L. Chlum), zdržel se: 3 (J. Jirouš, T. Nosek, A. Šedá)

Obecní knihovna

Po delší pauze pro Vás opět otevíráme naši obecní knihovnu. Dál pak bude otevřena standardně každé úterý od 14 do 16 hodin. Rekonstrukce trvala o trochu déle, než jsme plánovali, ale věříme, že výsledek bude stát za to. Knihovna je teď větší a prosvětlená. Nově pak ještě přibudou designové regály na regionální literaturu a další drobná vylepšení. Chceme, abyste se k nám rádi vraceli a našli u nás knihy podle Vašich přání. Naše knihovna získala již tři ocenění z Krajské knihovny v Liberci, tak pojďme i dalším naproti.

Veliké poděkování za obětavou pomoc s knížkami patří paní Plichtové a paní Peterkové.

Užívejte slunečný podzim a hezké chvíle s knihou.

knihovnice Ludmila Višňáková

Společenská kronika

Eliška a Vladimír Janatovi oslavili diamantovou svatbu

Jubilea září–říjen 2018

90 let

Věra Budinová

92 let

František Hejral

85 let

Eliška Janatová

Vlastimil Nechanický

80 let

Miluše Šimůnková

70 let

Zdeněk Antoš

Anna Hušková

Anna Skalská

Sňatky červen – dodatečné oznámení

Zdeněk Krause a Kateřina Kašťáková

Sňatky září–říjen

Jakub Boháč a Helena Skořepová

Zlatá svatba – 50 let

Jaroslava a Bohumil Klikorkovi

Diamantová svatba – 60 let

Eliška a Vladimír Janatovi

Narození

Rozálie Kašparová

Úmrtí

Drahomíra Harcubová

Antonín Branda

Vítání občánků

V sobotu 6. října jsme po půl roce opět vítali nejmenší občánky naší vsi. Sešlo se jich rovnou deset, takže jsme si je rozdělili na dvě party, abychom se vůbec vešli. Jen houšť! Vše dobré do života tedy přejeme (od nejstaršího po nejmladší): **Lucii Nesvatbové, Mikuláši Paskovi, Klaudii Knechtelové, Natálii Pavlíčkové, Anitě Dobiášové, Václavu Fejfarovi, Miroslavu Skalskému, Adamu Reichsteinovi, Tamaře Holubcové a Jonáši Holubcovi.**

Stolní kalendář

Stolní kalendář obce Poniklá na rok 2019 Vás provede více než stotřicetiletou tradicí a současností Sboru dobrovolných hasičů v Poniklé. Z nepřeberného množství fotografií a archiválií pro Vás to nejzajímavější a nejpodstatnější do 55 týdnů sestavil pan Jiří Jindřišek. Kalendář je k dostání za 89 Kč na OÚ Poniklá, v trafice paní Šeflové, v krámku Nad věcí a v jilemnickém infocentru.

Poděkování za Vaši důvěru

Kandidáti Ponikelského obrození děkují všem, kteří se zúčastnili ponikelských komunálních voleb. Děkujeme Vám za důvěru, kterou se společně s úspěšnými kandidáty dalších dvou stran pokusíme přetavit v rozumný rozvoj našeho malebného údolí.

Kandidáti Ponikelského obrození

Poděkování

Vážení ponikelští sousedé, voliči, děkujeme Vám za vyjádřenou podporu našim kandidátům v proběhlých komunálních volbách. Věříme, že jako zvolení zastupitelé Vás neklameme a napomůžeme naší práci k uskutečnění společných cílů.

Sbor dobrovolných hasičů Poniklá

Zprávy ze školy

Vítěz Evropského dne jazyků se mohl těšit z dárku

Evropský den jazyků se slaví každoročně 26. září. I my jsme se do této akce aktivně zapojili. Tentokrát jsme se zaměřili na hlavní města evropských států. Na děti čekaly rozmanité úkoly, křížovky, poznávání hlavních měst podle obrázků. Za každý úkol sbíraly body do soutěže Body – Master. Vítězem EDJ a majitelem jazykové klíčenky se stal Pepa Švanda z deváté třídy. V rozstřelu se utkal se Štěpánem Čechem a Honzou Tomíčkem, kteří nasbírali stejný počet bodů.

Alena Stránská

Pohledy Poniklé míří do celého světa

Od letošního září se žáci 2. stupně zapojili do mezinárodního projektu Postcrossing, umožňující výměnu pohlednic mezi registrovanými uživateli z celého světa na přidělené adresy. Každý pohled má své registrační číslo a po doručení ho nový majitel zaregistruje do systému. Poté je adresa odesílatele předána někomu dalšímu z jiné země. Pro příjemce je vždy překvapení, z které části světa ho potěší psaní na zajímavé pohlednici. Pan starosta nám k těmto účelům věnoval různé pohledy Poniklé, aby krásu české horské vesničky mohli obdivovat kdekoliv na světě.

Jako první se do projektu zapojila devátá třída. Ještě se po prázdninách ve škole ani nerozkoukala a už na ni čekal jazykový úkol. Napsat na pohled zprávu německy a odeslat ji našim sousedům do menšího městečka poblíž Hannoveru. Během týdne byl pohled na místě. Další pohlednice Poniklé i s čajem putovala 20 dní do Ruska kousek za Moskvu. 8. třída si na něm procvičila

angličtinu. Sáček čaje cestou zmizel. Mezitím k nám do školy přišel první pohled z Amsterdamu z hlavního města Nizozemí. Největší radost z něj měla Anežka, neboť na něm byla i samolepka kočky. S napětím jsme očekávali, která země bude přidělena 7. třídě. Bylo to opět Rusko, tentokrát oblast Uralu. Toto psaní je již mnoho dní na cestě a ještě nenašlo svoji majitelku. Největší překvapení čekalo na 6. třídu. Ti odesílali pohled nejdále, kam to jen šlo. Na Havajské ostrovy do města Honolulu! Pohled Poniklé tak podstoupil dlouhou cestu 12 000 km a už se na ostrově ohřívá. Před pár dní nás potěšil druhý pohled tentokrát z USA ze státu velkých jezer z Michiganu, z města Detroit. Dozvěděli jsme se, že tam probíhá Cherry Festival.

Díky Postcrossingu si žáci procvičí angličtinu či němčinu, upevní si své zeměpisné znalosti a poznají různá

místa světa. Nyní je řada opět na devátou třídu. Kam budou psát tentokrát? To se dozvíte v příštím vydání.

Alena Stránská

Do první třídy letos nastoupilo 12 prvňáčků.

Z třídní knihy předškoláka

Rok se s rokem sešel, prázdniny dávno za námi a i my ve školce jsme úspěšně vstoupili do nového školního roku 2018/2019. Provoz naší školky byl zahájen již na konci srpna. Na začátku září jsme pak do našich řad přivítali nové dětičky, mladší i starší. Začátky se nikdy neobejdou bez nějaké té slzičky, jak dětí, tak rodičů. Stačí ale pár týdnů a smutek z odloučení je tentam. Děti už vědí, že se mají do školky na co těšit, ať už na hraní s oblíbenými hračkami, nebo na své kamarády.

Přes prázdniny se leccos změnilo. Největší změnou pro naše žáčky bylo zřejmě nově zavedené pojmenování tříd. Zatímco v jiných školkách mají třídy pojmenované – např. „Berušky“, „Motýlci“, „Sluníčka“ apod., naše děti měly jen obyčejnou „první a druhou třídu“. A to není přeci žádná legrace. A jelikož je zvířectva všude dost, jsou u nás teď v první třídě „Kulišci“ a ve druhé „Zvídálci“. Další překvapení čekalo na děti na naší školní zahradě v podobě nových schodů, které nám zhotovila obecní četa. Svým dílem přispěli také Rostislav a Jiří Pičmanovi, kteří se postarali o instalaci nové posuvné branky. Mnohokrát děkujeme!

Paní učitelky si tento školní rok opět zahrály „Škatulata, hejbejte se“ a tak

v první třídě – tedy u Kulíšků na děti dohlíží paní učitelky Lenka Scholzová a Barbora Kavánová a ve druhé třídě – u Zvídálků pak paní učitelky Lída Boháčová a Alice Bekrová. U Kulíšků s péčí o nejmenší pomáhá od září také nová chůva, paní Marcelka Tuláčková ze sousední Výchové. Vítejme ji ve školce a přejeme, ať se jí u nás líbí. Abych ale neopomenula důležitou složku personálu – pochoutky a dobrůtky pro děti nadále vaří paní Soňa Řehořková. Paní Jana Jindřišková se pak stará nejen o chod celé kuchyně, ale také o čisté prostředí školky, s čímž jí vypomáhá paní Marta Kocourová.

Mnozí mi dají za pravdu, že letos nás potrápilo velké sucho. Není proto náhodou, že děti letošním rokem provází téma voda. Děti v září přivítaly ve školce studánkovou vílu Majdalenku, která je bude po celý rok provázet živou a neživou přírodou a okolním světem. Ale nejen to. Během akcí, které na nás letos čekají, se děti budou seznamovat především s koloběhem vody, jejím významem pro život lidí, zvířat i rostlin, nutností s vodou šetrně zacházet a udržovat ji v čistotě.

Ale teď už k tomu, co se u nás od září událo.

V rámci tématu „Vím, kde bydlím“ se naši nejstarší – předškoláci, vydali ve čtvrtek 20. 9. 2018 na Obecní úřad. Po příchodu děti zvesela přivítal pan starosta a posadil je ve své kanceláři, kde jim velmi ochotně sdělil, co všechno obnáší práce takového starosty, co vše musí zařídit a umět. Děti byly samosebou zvědavé a pan starosta na všechny jejich dotazy trpělivě odpovídal.

S nadšením si pak děti zahrály na „miniparlament“ a hlasovaly pro nové herní prvky a dětské hřiště. Před odchodem se děti také podívaly, odkud se hlásí do obecního rozhlasu. Dostaly sladkou odměnu a pohled, na který si natiskly obecní razítko. Jako poděkování děti panu starostovi zazpívaly.

V říjnu nám ve školce započal úplně nový kroužek s názvem Šikovné ručičky. Tento kroužek polytechnické výchovy vznikl z aktivity spolku MAS „Přidte po-
bejt!“ z. s. a vede jej paní Renáta Pušová, DiS. Během tohoto kroužku se děti jednou měsíčně budou scházet v horní třídě a zkoušet nejrůznější výtvarné techniky, výrobu z umělých i přírodních materiálů, ale třeba i vaření.

Dále mi dovoluťe krátce poděkovat panu Pavlu Martínkovi a firmě Martínková – květiny s. r. o. za výtvarný a dekorační materiál pro naši školku. Mockrát děkujeme!

16. 10. 2018 jsme se s dětmi v rámci našeho ročního tématu Studánky vily Majdalenky zapojili do ekologického programu Čistá řeka Jizera. Vydali jsme se tedy na malé hřiště u Jizery. Cestu nám trochu komplikovala rozestavěná silnice, nicméně jsme se díky ochotným dělníkům dostali v pořádku na druhou stranu a už nás nic nemohlo zastavit. A od čeho že to? Naším cílem bylo vyčistit okolí řeky Jizery. Děti si z domova přinesly pracovní rukavice, ve kterých s velkým nasazením sbíraly vše, co k řece nepatří. Ještě předtím jsme si ale s dětmi vyjmenovali, co můžeme a nemůžeme sbírat. Děti tak věděly, že pokud uvidí stěp, ostrý drát, jehlu nebo cokoli pro ně nebezpečného, sbírat to samy nesmí. Děti toho překvapivě nenašly vůbec málo. Asi největší procento

odpadků tvořily cigaretové nedopalky, kterých bylo nejvíc – POZOR – hned vedle odpadkového koše. Nouze nebyla ani o papírky, igelity, sem tam nějaké to sklo či plechovku. Doslova rájem pro naše šikovné a aktivní děti byl prostor za garážemi. Tam děti nacházely velké igelitové odpadky, dokonce našly i hrnec a část výfuku. Nakonec se nám povedlo zaplnit celý velký pytel na odpadky. Když jsme si na chvíli odpočali, přišly se za námi podívat paní Lucie Zelinková a paní Hančová ze spolku MAS „Přidťe pobejt!“ z. s., který za touto akcí stál. Dětem přinesly odměnu v podobě džusíku, který si děti s chutí na místě vypily. Následující pondělí na nás od paní Zelinkové ve školce čekaly ještě vynikající věnečky. Děkujeme!

Věříme, že si naše děti nejen díky této akci zapamatují, jak je důležité o tu naši přírodu pečovat. Že voda, základní kámen života, je pro nás nepostradatelná. Že pouhé posbírání odpadků okolo řeky nám, i jiným tvůrům, může zajistit kvalitnější a příjemnější prostředí. Vždyť je tam dole u řeky tak hezký. Děti to vědí, ví to i naše víla Majdalena. Víte to taky?

Za kolektiv MŠ napsala Barbora Kavánová

Poděkování za účast na akci „Čistá řeka Jizera“

Rádi bychom jménem realizačního týmu projektu Čistá řeka Jizera poděkovali paní ředitelce, učitelkám a dětem z Mateřské školy Poniklá za účast na akci. Děti 12. 10. 2018 během krásného dopoledne vysbíraly odpadky u břehu Jizery za garážemi pod splavem.

Ing. Anna Hančová
vedoucí pracovník SCLLD

Drakiáda

Možná jste si v první polovině září všimli malých plakátků LETECKÝ DEN V JILMĚ. Bylo to pozvání na již tradiční podzimní sousedské setkání nad Jilmem, na tzv. Kubově skalce. Místo je to nádherné, je to vlastně jedno z nejvyšších míst naší obce, přes 650 m n. m. Celá Poniklá je pod námi, nejbliž Jilem a Přívlaka. Ale níže je i hoření Poniklá, snad jen vršek Zabylého je na naší úrovni. A rozhled nad obzor obce je impozantní. Od nejvyšších hřebenů západních Krkonoš až do „Kraje“ – ke Zvičině, Kumburku, Bradleci...

Jak plakát uváděl, setkání se uskutečnilo v sobotu 15. 9. 2018 od 13 hodin. Je nutné připomenout, že nám přálo počasí, jako ovšem ob-

vykle. Dokonce byl i tolik potřebný vítr. Pod „Leteckým dnem“ se skrýval možná vhodnější titul, tedy DRAKIÁDA. Ovšem tradiční účastníci už vědí. Přišlo kolem stovky sousedů z Přívlaky i Poniklé. Vždyť je to pěkná vycházka, sice s převýšením, ale zase je známo, že organizátoři – Sbor dobrovolných hasičů Přívlaka (SDH Přívlaka), tedy pořadatelé, nepodcení občerstvení. A tak bylo co pít, ale také jíst. K dispozici byl nejen alkohol, ale čaj, káva, ale hlavně naším hasičským starostou čerstvě vylisovaný jablečný mošt, vypilo by se ho i více. Ještě, že SDH má tak obětavé místní nadšence na přípravu a navíc ochotné zapojit do akce i vlastní techniku, tedy traktory i traktúrky a jiné

samohyby, které překonaly převýšení i se vším potřebným. Samozřejmostí byla i zásoba špekáčků a všeho, co k nim patří. K pohodě patřil i založený oheň na opékání, vždyť s přítomnými hasiči byl pod několikanásobnou kontrolou.

Ale takto to vypadá jen na jakousi výjezdni hospodu, která by snad měla jednorázově nahradit dávno již zavřený hostinec Tábor. Ale není to tak. Řada příchozích, dětí i rodičů, měla letecké prostředky – draky s sebou a příznivý vítr vynesl některé z nich snad až nad Preložku. A kdo s sebou draka neměl, žádný problém, přívláčáci měli několik vhodných modelů na prodej. Součástí dne byla i ukázka letu na padáku, paraglidingu. Vítr v tomto případě moc vhodný nebyl, přesně naopak, tak nám hasič Pavel ukázal alespoň

klouzavý padákový let po zdejší svahu. Měli jsme slíben i přelet letadla z Vrchlabí, žádný Gripen, ale něco menšího slíbili bratru Zemánkovi, ale bohužel nesplnili. Přesto všechno se tato sobotní akce přívlackým hasičům povedla a všichni nakonec odcházel po pohodovém odpoledni spokojeni a už teď se mohou těšit na další ročník. A my přívláčtí hasiči nemusíme mít komplex méněcennosti vedle našich ponikelských bratrů, kteří dosahují tak nádherných mistrovských ocenění. A my jim to přejeme a u nás to příležitostně oslavte – na Benátkách nebo na Kubově skalce.

Ing. Ladislav Chlum,
jednatel SDH Přívlaka

Co se děje v našem fotbale

Naši muži odehráli podzimní část okresního přeboru. I nadále se potýkají s malým počtem hráčů, kteří se scházejí na jednotlivé zápasy. Z toho pramenily i některé neodehrané nebo nedohrané zápasy.

Na utkání druhého kola jsme pro nedostatek hráčů ani neodjeli. V Mírové jsme po zraněních zápas nedohráli pro nedostatek hráčů na hřišti a proti Jilemnici jsme postavili hráče, který není hráčem Poniklé. Všechny tyto zápasy pro nás skončily kontumační prohrou.

Z ostatních sedmi zápasů jsme dvakrát zvítězili a jednou remizovali. Tyto ne právě úspěšné výsledky se odrážejí i v našem postavení v tabulce okresního přeboru po podzimní části.

Výbor TJ

Tabulka celková

	Družstvo	Záp.	Skóre	Body
1.	SK Studenec	10	34 : 14	26
2.	Jiskra Libštát	10	26 : 14	20
3.	SK Jilemnice	10	26 : 14	19
4.	SK Mírová	10	24 : 18	16
5.	Sokol Horní Branná B	10	21 : 24	12
6.	TJ Vysoké	10	15 : 25	12
7.	Sokol Nová Ves	10	21 : 23	11
8.	Sokol Mříčná	10	19 : 24	11
9.	Sokol Martinice	10	20 : 27	9
10.	Sokol Stružinec	10	14 : 29	9
11.	TJ Poniklá	10	10 : 27	7

VIII. Tuláckovy slavnosti – perlařské

A zase vyšlo babí léto a zase byla Tuláckova návěs plná a zase byla pohoda, legrace i trocha poučení. Tuláckovy slavnosti již hrály v minulých letech na různou notu – vzpomínali jsme na přední hrdiny, vědce i umělce vzešlé z naší vsi, abychom se tentokrát soustředili na zástupce pro Poniklou tolik typického řemesla – perlařiny. Jenže kterého z nositelů slavného cechu vybrat a pozdvihnout do Pantheonu vznešených Ponikeláků? Slavných perlařů, ba celých perlařských rodů, bychom u nás napočítali dosti. A nemálo bylo těch, kteří svým důvtipem a podnikavostí posunuli řemeslo dál a vydobyli si uznání svých současníků i následovníků. Nakonec jsme se po delší debatě rozhodli pro hlavní motiv oslav použít vůbec prvního ponikelského perlaře **Jana Hajnu (1856–1942)**, který se v Německém Jablonci zrodil trpytivé krásy od tamních mistrů přiučil a přenesl k nám do hor. A protože byl dost šikovný a protože brzy naučil řemeslu i své sousedy, stala se Poniklá, krom jiných přívlastků, také obcí perlařskou. Což nám vydrželo – a v oboru foukaných perličkových ozdob jako jediným na světě.

Program oslav byl pestrý, zahájený typickou kerkonošskou slovesností v podání jeho předního interpreta, národopisného spolku Horal z Vrchlabí. Důčata a hoši v krojích zapěli a zatančili mnohé z toho, co po generace zpříjemňovalo tvrdé osudy obyvatel našich hor. A to dá rozum, že se mnohý popěvek vztahoval i k perlařině, která byla (alespoň v oněch starších dobách) chápána jako takové to lepší živobytí.

Pro přítomné děti zahrál Ruda Hancvencl několik klasických pohádek, které ovšem vyložil natolik osobitě, že zaujal i početné dospělácké publikum.

Tuláčkovy slavnosti byly také velkým svátkem pro současného nositele perlařské tradice – firmu Rautis, která spolu s Kabinetem kerkonošské slovesnosti oslavy připravila. Jak víte, právě v listopadu 2018 by se mělo rozhodnout, bude-li výroba perličkových ozdob zapsána na prestižní mezinárodní seznam nehmotného dědictví UNESCO. Jedním z plodů příprav na takový zápis byl i křest krásné, výpravné knihy z pera Báry Kulhavé. Titul „Perličkové ozdoby z Poniklé“ přijeli s manželi Kulhavými pokřtít také ředitelka turnovského musea Vladimíra Jakoubčová, radní pro kulturu, památky a cestovní ruch libereckého kraje Květa Vinklátová, jakož i vydavatel a tiskař Leoš Erben z Jilemnice. Největší hvězdou křtu se ale stala paní Jana Hájková, praprapravnučka Jana Hajny, která místo dlouhých proslovů džbánkem perlařské vody „od džberu“ skropila knihu tak fortelně, že už nebylo co dodávat.

Lidová tradice nám zachovala i mnohem poetičtější obraz začátků foukání skleněných ozdob, než jen prosté okopírování postupů jabloneckých sklářů.

V poudačce Marie Kubátové, vycházející mimo jiné z vyprávění ponikelského Jindřicha Holubce, je totiž tím prvním perlařem, který své horaly kumštu naučí, sám vládce hor – Krakonoš. Pokusili jsme se tuto poudačku na návsí zahrát. Ponikelský Krakonoš odjel kamsi na sraz třídy, a tak jsme museli trochu improvizovat. Ostatně, ona to byla vůbec tak trochu jedna velká improvizace, nicméně díky nasazení herců a loutkovodičů vše dobře dopadlo a Honza Hajnů se pod Kokerháčem naučil foukat i stříbřit.

Veliká tradice si žádá veliké dílo, ba snad největší. Pokusili jsme se proto

*Holka rozmilá,
proč bys nechtěla perlaře milovat,
holka rozmilá,
proč bys nechtěla perlaře mít?
On vezme rafičku,
krouť s ní v ohničku,
když ji rozpálí,
do formy vpálí na chvíličku.*

*Holka rozmilá, proč bys nechtěla
perlaře milovat,
když ti vyrobí z perel ozdoby
ze srdce rád.
On každou perličku smění za hubičku,
holka rozmilá, proč bys nechtěla
vyměňovat?*

*Milý perlaři, to se nezdaří
tak děvče ošidit,
jedna ku jedné, to je nezbedné,
to nesmí být!
Perly snad jsou krásné, hubičky jsou
vzácné,
ty na rafičce nelze tak lehce
vychytračit.*

*Holka rozmilá, snad bys nechtěla
smlouváním dělat hluk,
holka rozmilá, to se nedělá,
už ani muk!
Pak tiše smlouvali, až to usmlouvali,
třicet perliček za pět hubiček –
pak se vzali.*

pod odborným vedením zaměstnankyň Rautisu a za pomoci desítek dětí i dospělých vyrobit velikánskou montovanou vánoční ozdobu. Jako rauty posloužily již nepotřebné náhradní díly obecního skleněného vodovodu, které byly patřičně nazdobeny, a pomocí lan ze Singing rocku smontovány do velké hvězdy. Ta byla v plné kráse vidět pouze z ptačí perspektivy, k čemuž zvědavým a odvážným divákům posloužila dočasně zbudovaná rozhledna. Byla to krááása!

A pak už se juchalo s rockovou kape-
lou a konzumovalo se u stánků, aby se alespoň část toho volně přístupného programu také zaplatila. No, zase to úplně nestačilo, a i přes dobrovolnickou práci všech pořadatelů a mnoha interpretů jsme pár tisícovek prodělali, ale zároveň jsme se shodli, že to za tu legraci stálo!

A během úklidu už se začalo vymýšlet, komu věnujeme oslavy příští rok. Bude to biskup Rychlovský, malíř Skrbek, obrozenec Tomíček, nebo někdo jiný? To se dozvíte nejpозději 28. září 2019.

Tomáš Hájek, rychtář Kabinetu kerkonošské slovesnosti

*Kráčí dáma po ulici,
nad vostatní vyniká:
kokerhel má na palici
a elegant honzika.
Za ní muskej našlapuje,
aby byli do páru.*

*Fousy kroutí na dje strany,
v hubě derží cigáru.
„Jaký sou to asi páni?“,
ptaj se tetky vo bále.
Von je perlař s Poniklýho,
vona seká korale.*

Před sto lety

Kratičkým nahlédnutím do kronik se ještě vraťme k přelomovému datu 28. října 1918. Zajímavá osobní vzpomínka kronikáře se nachází ve školní kronice místní základní školy:

Dne 28. října v pondělí o 4 hodině odpoledne přijel pan farář Řimek z Jilemnice a vypravoval, že město jest ozdobeno českými a slovanskými prapory, a že snad jest uzavřen mír, nebo prohlášen československý stát. Letem rozšířila se o tom zpráva po vsi, skupiny lidí živě a radostně rokovaly před dojmy venku, na cestách, mlatci, před stodolou. Svěže vážně zahlaholil zvon, ve vikýřích domů zarděly se české prapory a v malé chvíli jásavě vlály nad dědinou vstříc slibné budoucnosti. Co se oslavuje, nikdo určitě nevěděl, jen doufal v něco krásného. Starost a žal s utrápených lící mizely, oko se jasnilo, v prvé chvíli stoupala radost až v nadšení. K slzám pohnul jásot a zanícení dětí. Ve chvílce nalepily si praporky a kterého nemělo, stačil u prut nebo ratolest, a v průvodu chodíce po silnici, neuměly svou radost jinak projevit než máváním a veselým prozpěvováním: „Mír, mír, máme mír!“ Nelze vypsati, co zářivého zápalu bouřilo v prostém dětském projevu a jak mocně přenášel se na dospělé, jižto na setkání by se byli objímali a mnozí radostí hlasitě plakali. Někteří starci i stařenky pod širým nebem sepiatýma rukama Bohu děkovali, že jim dal dočkat se vysvobození českého národa.

Když první nával radosti se uvolnil, nastala shánka po novinách, ale pro nedostatek vlaků noviny ze dne 28. října přišly až po poledni dne 29. toho měsíce. Mnozí nedočkavci, a mezi nimi také písař těchto pamětí, toužící po bezpečných zprávách, šli až k nádraží poště vstříc. A tu dočetli se zpráv nejvážnějších, nejžádoucnějších i nejkrásnějších ve svém životě.

Na kronikách z období převratů je vždy nejkrásnější, když jednou rukou psané zápisy nejprve okázale velebí režim původní, aby po změně poměrů došlo k rasantní změně slovníku. Z nejjasnějšího arcidomu panovnického se tak celkem rychle stává Habsburská hydra...

Pro ilustraci si uveďme zápis z kroniky obce Přívlaka (tehdy samostatné obce spadající pod tehdy okresní město Vysoké nad Jizerou). Kronikář zde nezapře nic z národních revolučních nálad a 28. říjen zpětně popisuje již s jasným ideologickým nábojem:

„Dne 28. října 1918 rozlétla se radostná zvěst, že se Rakousko rozpadlo, absolutism krutých vládců pochován a vzniká nový státní útvar: republika československá. Národ se probouzí konečně ze třistaletého spánku, shází

Sázení lip svobody na sokolském areálu Na Vršku dne 13. dubna 1919

a trhá okovy dvojhlavého orla a chce žít životem svým po šťastné revoluci, demokraticky, volně a svobodně.

Zvěst rozlétna se po všech dědinkách a byla chápána dosti s rezervou, prostě nevěřilo se jí hned. Ukázala se však velikou pravdou.

Dne 8. listopadu konána v okresním sídle ve Vysokém veliká národní slavnost. Z Přívlastky se zúčastnil sbor dobrovolných hasičů, Severočeská Národní Jednota a mnoho občanů. Celkem na 300 osob. Ve Vysokém pak byl dav tisícový. Slavnostním řečníkem byl p. říd. uč. Janoušek na náměstí a v parku u sochy Havlíčkovy pan dr. Kudrnka. Průvod přes náměstí byl imposantní, dekorace budov velkolepá. Lid zprávami rozradostněn slibuje svornou práci na svém.

Když ustanoven Národní výbor v Praze, byly veškeré odznaky a stopy po staré vládě odstraňovány a slavnostně a okázale pochovávány.“

Listy z kronik

V roce 1951 napsal PhDr. V.Mattauch, pro zpravodaj připravil M.Holubec

Smrt starého hospodáře

Duben přihlásil se o svou oběť, neboť měl nad ostatní měsíce výsadu největší úmrtnosti. Celou zimu, hned od té doby jak odevzdal statek mladému hospodáři, spával starý hospodář jako výměnkář s výměnicí na peci, aby ho pec vyléčila. Spaní na posteli bylo od jaktěživo právo a výsada hospodáře a hospodyně v každém horáckém domě a spaní na peci právem starců, stařen a dětí.

Celou zimu churavěl starý hospodář a výměnkář. Ani puštění krve nepomohlo, nepomáhaly lektvary, mastě ani prášky kořenáře a dryáčníka. Život starého hospodáře ukončil proměnlivý dubnový čas, starým a nemocným lidem tak nebezpečný.

Smrt starého hospodáře musela být oznámena podle starého zvyku z pokolení na pokolení děděného jak koni tak dobytku slovy: „Koníčku, kravičky, kozičky, starej hospodář umřel!“ Pak teprve obíhal své bratry a sestry, přátele a příbuzné, kdežto všemu ostatnímu sousedstvu to zvěstoval umíráček z roubené osmiboké zvonice. Do všedního života vstoupila náhle tajemná smrt. Lidem ve statku bylo, jakoby pohlédli z okraje nějaké propasti do jejího temna.

Mrtvého starého hospodáře uložili potom do síně na ovesnou slámu, prostřenou na mrtvých břílových plotnách, jimiž síň byla dlážděna. Podvázali mu bílým šátkem bradu, zatlačili oči v sloup obrácené, pokryli obličej navlhčeným plátnkem, přikryli celého prostěradlem, na němž zemřel. Peřiny, jimiž se umrlý za živa přikrýval, vynesla mladá hospodyně ihned na dům na seno, aby si tam po celý jeden rok odpočinuly před další službou.

Mladý hospodář došel pak ke zvoníkovi, aby odzvonil na osmiboké roubené ponikelské zvonici jeho mrtvému tchánovi umíráčkem, pak vyhledal hrobaře, aby vykopal na ponikelském hřbitově, rozloženém kolem roubeného kostelíka sv. Jakuba Většího starý rodinný hrob. Hrob, kde po kolik pokolení byla kladena mrtvá těla ze svého rodu. Současně neopomněl pro jistotu připomenout hrobaři, aby vykopané kosti posledně tam pochovaného nebožtíka uložit do roubené kostnice a nenechávat je z pohodlnosti v nohách hrobu.

I do Jilemnice musel zajít, aby tam u truhláře dal dělat rakev z nenatřených prken, jak byl zvyk. Hospodyně a dcera nebožtíka zaběhla ke švadleně, aby ta ušila nebožtíku jejímu otci hazuku do hrobu, na níž by nebylo žádného uzlíčku,

aby nic nebožtíka v hrobě netlačilo.

Navečer přišli k nebožtíkovi všichni tajní čeští bratří, s nimiž se nebožtík v neděli scházival, z bible čítával, výklad písma poslouchával, staré písně zpíval, aby zazpívali nebožtíkovi staré žalmy při světle ze svíce v hlavách nebožtíka stojící a při záři z ohně hořící nístěje černé kuchyně v zadní síni umístěné.

Za zpěváky přišli další lidé, postávali tiše a neznalí těch bratrských písní se zájmem poslouchali nebo se šepem modlili. Když zpěváci dozpívali a domodlili se, pozval je mladý hospodář, jak se slušelo, na pobyt do světnice a ostatní lidé se ze síně sami zvolna vytráceli. Mladá hospodyně předložila zpěvákům bochník chleba, hořčák a hospodář pak hliněnou láhev s kořalkou. Hovor při té účté zpěváků se točil jen kolem osoby nebožtíka.

Druhý den přivezl hospodář z Jilemnice rakev a švadlena přinesla umrlčí hazuku. Nebožtíka přišla do ní ustrojit obchazečka. Při oblékání hazuky, když brala do své ruky ztuhlý nebožtíkův některý úd, oslovovala neustále mrtvého křestním jménem: „Jene, dej mně ruku.“ Poněvadž věřila jako ostatní lidé, že ztuhlá ruka se stane poddajnější. Oblečeného nebožtíka v hazuce vložili do rakve vyložené bílým plátnem. Mladá hospodyně a dcera nebožtíka přčešala naposledy nebožtíku otci dlouhé vlasy, splývající až na ramena, mosazným hřebenem. Ten hřeben a pak vlhkou roušku s obličejem položila otci do rakve a oblékla mu ještě punčochy, jak bylo povinností dcer.

Přes den přicházeli sousedé i ze sousedních vsí známí nebožtíka jako z Jestřabí, Křížlic a Přívlaky, podívat se na nebožtíka a projevit soustrast slovy: „Potěš vás Bůh ve vašem zármutku.“

Večer přišli zpěváci zazpívat i pomodlit se a s nimi zase sousedé a zevlouni. Po zpěvu a modlení se dali zase ctít chlebem, hořčákem i páleným. To už nebožtík ležel v rakvi postavené na dvou židlích v síni s rozžatou svící v hlavách. Ovesnou slámu, na níž nebožtík ležel před uložením do rakve, shrabal a smetl odpoledne mladý hospodář, vynesl do uježděné, ubité, neživé a nezarostlé cesty a podpálil. Od hořící slámy neodešel dříve, dokud z ní nezbylo než jen trochu popele a zčernalých kousíčků, které měl vítr rozfoukat na všechny strany, čemuž napomohl nadhozením popela a uhlíčků do povětří, jakoby zrno verčouchem vál.

Třetí den dopoledne byl vypraven pohřeb. Z každého domu přišel aspoň jeden mužský na pohřeb. Však když se doma strojíl do sváteční červené soukenné anebo bílé plátěné strůje a sháněl bílý smuteční tkaloun na klobouk, nebo zimní čepici, neopomněl si nahlas povzdychnout: „Musím na ten pohřeb, aby také mne měl kdo jednou odnést ke hrobu!“ a byl pevně rozhodnut, že aspoň kousek ponese máry s rakví nebožtíkovou. Pro ženy a děvčata byl pohřeb vítanou podarou utrhnout se na hodinu či dvě od každodenního shonu, ukázat

svůj sváteční šat třebaš doplněný smutnou bílou zástěrou a kuklí a dát průchod svým citům a soucitu. To jen panstvo dávalo najevo smutek černou barvou šatů.

Počátek pohřbu ohlašovaly všechny tři ponikelské zvony vyzváněním smutečních hran. Místo katolického kněze, kterého nebožtík jako tajný český bratr takřka nenáviděl, přišli jen zpěváci. Jakmile odzpívali první truchlozpěv, zdvihl hospodář s pěti sousedy se židlí rakev, jejíž víko teprve nyní bylo zatlučeno. Obchazečka honem porazila obě židle, aby nebožtík neměl při odchodu překážky. Ve dveřích ze síně požehnali rakvi třikrát křížem domový práh na rozloučenou s domovem. Před domem položili rakev na máry rudým sukrem prostřené, přikryli ji černým příkrovem s našitým bílým velkým křížem, dosavadní nosiče vystřídali jiní, po pár krocích zase další, až vnesli ji tak za smutných žalozpěvů na ponikelský hřbitov.

Po odzpívání žalmů, hlasitého odmodlení otčenáše spouštěl hospodář s třemi pomocníky tchána do hrobu. Nato přišel hrobař s hliněnou mísou, na níž byl popel a v něm zatknuta dřevěná lžice. Hospodář vhodil do hrobu po třech lžičkách popela a po něm všichni přátelé, příbuzní a sousedé. Pak teprve směl hrobař hrnout hlínu do hrobu lopatou.

Tu teprve mohl mladý hospodář s rodinou vrátit se do statku, aby lepším a hojným obědem i pitím páleného zaplašili stísněnost z pohřbu a zapili duši zemřelého. Po poledni příbuzní a přátelé odešli, domácí se vysvlékli ze svátečních šatů se smutkovými odznaky a všední práce při dobytku a přádlé zaujala zas mysl a konání pozůstalých ve statku.

Zemřel-li panic, neženatý, oplakávala ho na místě manželky družice a ta se s ním nejprve loučila a pak teprve jeho rodiče. Zármutek nad smrtí panice zaplašovala první družice a ostatní pacholíci a děvčata pak hojným pohřebním obědem a veselým tancem i zpěvem ve statku rodičů.

Pohled přes rameno...

Máme za sebou důležité dny pro náš národ jako celek i pro každého, kdo nejen ctí, ale i přijímá zodpovědnost za naši zemi.

Bylo slyšet mnoho slov o minulosti, vznešených myšlenek o přítomnosti, ale nezachytil jsem žádnou praktickou vizi pro budoucnost.

V rámci duchovní židovsko-křesťanské cesty máme přetrvávající svědectví, o které bych se chtěl podělit. Svědectví, ke kterému jsme se vždycky vraceli, když nás jiné líbivé a snadné cesty měly přivést ke světlým zítřkům, ale končily v temných, většinou masových hrobech.

Svědectvím, které vždy znovu a znovu uvedlo naše kroky na pevnou a bezpečnou cestu k plnosti života, nebyl:

- **ani Babylon** – se svojí pověstnou věží, kdy se lidé zahleděli na sebe a do sebe, a tím se vzdali věčného pohledu před sebe a nad sebe...

- **ani egyptský Heliopolis** – sídlo faraonů se svou směsicí lidství a božství, které se, bohužel, vzájemně neprolínaly, nýbrž na sebe narážely a velmi často proti sobě bojovaly...

- **ani řecké Athény** se svou chladnou moudrostí, které vedla k povýšenosti, vzdálenosti, až mrazu filosofů a vzdělavců směrem k lidem, se kterými žili, ale také i k zemi, na které žili...

- **ani židovský Jeruzalém** se svou pověstnou chrámovou úctou a s takovou úrovní vznešenosti a kultu, že na Boha už nezbylo místo, a o praktické proměně člověka nebo světa nemůže být ani řeč...

- **ani Řím** se svou povýšeností a panovačností císaře i senátorů, jejichž důsledkem byla pyšná odtrženost od reálného života, a tím i ztráta vztahu celého Říma k reálnému životu většiny obyvatel celé říše...

- **ani Vídeň** se svým pokusem o dokonalý vztah císaře a podřízených, který přerostl v přebujelý řád a donašečství jeden na druhého...

- **ani Berlín** se svým moderním a vznešeným snem o spokojenosti rasy lidstva třetí říše, kde ale na jednotlivém člověku a jeho jedinečnosti vůbec nezáleželo...

- **ani Moskva** se svou stále trvající pověstnou roztahovačností a krutovládou, po které stále zůstávají mrtví, a přecházející v poušť všude tam, kam dolehne její stopa. S tím máme vlastní zkušenost...

- **ani Brusel** se svou politickou korektností a slovy bez obsahu, kdy se staví domy, ale nebudují se domovy, kupují se knihovny, ale nehledá se moudrost života v knihách uložená, kdy se cílem staly už jen prostředky...

A ani žádná jiná města a systémy a ideologie, které přijdou – a budme si jisti,

že přijdou – nikdy nebyly, nejsou a nikdy nebudou tím skutečným místem, vynechávám slovo bojištěm, kde se dějí děje a tvoří dějiny.

Tím jediným a jedinečným místem, kde se boří nebo tvoří dějiny, je jen a jen lidský život každého člověka.

Lidský život od začátku do konce.

Lidský život postavený na Duši, Rozumu, Srdci a Těle – chcete-li na Bohu, Moudrosti, Společenství a Světě.

Lidský život žitý s pokorou a odvahou při přijímání své velikosti a zodpovědnosti za tvář svoji i tvář tohoto světa.

Proto nedopusťme, nedovolme žádnému systému, aby převzal zodpovědnost za náš osobní život.

Svoje myšlenky ztvárňujeme slovy a zhmotňujeme svými činy.

Že Dobro a Zlo bylo, je a bude není důležité. Jediné důležité je to, jaký jsem já a co tvořím já – zda dobro nebo zlo.

Proto poznejme, co máme a musíme promyslet, vyslovit a udělat jen a jen my sami a udělejme to.

Poznejme, co musíme vymyslet, vyslovit a vytvořit společně s jinými lidmi a poprosme nebo nabídněme to společenství.

Poznejme a přiznejme si ale také to, k čemu si jako jedinec i společenství máme a musíme pozvat Boha, protože to sami nedáme, a udělejme to. Z vidění mystiků nám neustále zní jedna moudrost:

„Cokoliv dobrého nevymyslíš, nevyslovíš a neuděláš ty, to za tebe už nikdy nevymyslí, nevysloví a neudělá, a bude to chybět zemi i člověku i tobě, a to navěky a navždy.“ Karel Čapek měl také vizi ve svojí Modlitbě za pravdu, jejíž text je stále aktuální a nadčasový, a proto ji příkládám ke společnému i osobnímu zamyšlení.

„Vždyť vlastní pošetilství si člověk často podvrací cestu, ale jeho srdce má zlost na Hospodina.“ (Bible)

S přáním cest k plnosti života a věčnosti duše

bratr Ivo

Přástky

Z knižního archivu českých tradic se můžeme dočíst, že přástky začínaly po svátku svatého Martina a trvaly místy po celý advent až do čtvrté neděle postní – Družební. *„Každý večer se scházela děvčata s kolovratem a s košíčkem Inu v některém stavení, kde měli velkou světnici. Zde si rozestavily své kolovraty*

do kruhu a předly len. Předlo se zpravidla celou zimu až do masopustu.“ Úryvek z knihy „Lidové obyčeje a nápady pro šikovné ruce – Podzim“

Ještě sice není po Martinu, ale vzhledem k vlně, kolovratům a tvořivým nápadům mého okolí jsem se rozhodla oživit Přástky v Poniklé. Začínají nesměle jako Večery při svíčkách – Přástky, ale do budoucna by měly být svébytnou akcí. Jde totiž o to, že při přástkách se bude tvořit, vymýšlet, zkoušet, vytvářet a vyrábět...

První tedy proběhly s tvořením z vlny. Vyzkoušeli jsme si, jak funguje kolovrat a přitom povídali o budování domů. Každý donesl něco na zub a tak nám bylo fajn.

Další Večery – Přástky budou následovat, ale protože pro tvoření je počet míst přeci jen omezen, je nutné si to své předem rezervovat.

14. 11. – odlévání mýdel a vlněná víla

28. 11. – netradiční adventní věnec, zdobení svíček ubrousky

8. 12. – malované přání a pohlednice, nejen vánoční (dva kurzy – dopolední a v případě zájmu i odpolední)

Místo, bude vždy upřesněno dle množství přihlášených.

Kontakt a rezervace: **Soňa Anna-Marie Fišerová (tel. 774 585 904)**

„Projekt je podpořen
z Dotačního fondu Libereckého kraje“

**Liberecký
kraj**

Prohlášení

*Vážení občané Poniklé a okolí,
dovoluji si Vás oslovit, ačkoli nemám v obci stálé bydliště. Způsobem zcela transparentním a dle platných zákonů ČR jsem se nedávno stala vlastníkem nemovitosti č. p. 210 (místní název Ve Stavení). V posledních měsících byl objekt stodola třikrát napaden úmyslným zhářstvím jedincem, či jedinci, kteří nemají absolutně žádnou úctu k majetku a zdraví spoluobčanů. Tímto zlovolným jednáním ničí nejen majetek můj (pomín-li, že nerespektují vlastnická práva a bez svolení majitele se pohybují na soukromém pozemku), ale ohrožují i majetek a hlavně zdraví obyvatel v okolí. Takové jednání je společensky nebezpečné a nepřijatelné, je to čin proti zákonům a normám této země.*

Z výše uvedených důvodů si dovoluji učinit následující prohlášení:

- 1. Vyzývám jedince, kteří požáry zakládají, aby od svého protiprávního jednání urychleně upustili a přestali ohrožovat majetek, zdraví a životy ostatních.*
- 2. Nabízím 10 000 Kč (slovy deset tisíc korun českých) tomu, jehož informace a doložená svědectví povedou Policii České republiky k obvinění pachatele z výše uvedených skutků.*

V této souvislosti bych také chtěla velice poděkovat SDH Poniklá, HZS Jilemnice a PČR Jilemnice za jejich práci, které si velmi vážím.

Vážení občané, věřím, že mi pomůžete.

Marie Vašáková

Policie informuje

Od podzimu do jara ztěžují řidičům i chodcům pohyb na silnici zhoršené klimatické podmínky. Déšť, mlha, popadané listí, náledí či sníh jsou příčinou celé řady dopravních nehod. Avšak nejen zhoršené klimatické podmínky a snížená viditelnost, ale také nevhodující oblečení bývá přímým důsledkem tragických

dopravních nehod střetu s chodci a cyklisty.

Snížená viditelnost není jen noc. Je to situace, kdy účastníci silničního provozu dostatečně zřetelně nerozeznají jiná vozidla, osoby, zvířata nebo předměty na pozemní komunikaci, například od soumraku do svítání, za mlhy, sněžení, hustého deště nebo v tunelu.

„Pohybuje-li se chodec mimo obec za snížené viditelnosti po krajnici nebo po okraji vozovky v místě, které není osvětleno veřejným osvětlením, je povinen mít na sobě prvky z retroreflexního materiálu umístěné tak, aby byly viditelné pro ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích“. Tato povinnost vyplývá z § 53, odst. 9 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu).

Vidět a být viděn. Na to by měli myslet všichni chodci. Řada z nich se totiž domnívá, že když oni auto vidí, vidí i řidič je. To je ale velký a často bohužel tragický omyl.

Viditelnost chodce

Důležitá je především spodní část těla, tj. barva kalhot a bot a např. kočárku, který tlačíme před sebou a je tak vidět první. Reflexní materiály je nejlepší umístit na nejméně se pohybující část – upoutá tak větší pozornost.

Viditelnost cyklisty

Jízdní kolo musí mít vždy odrazku přední, zadní, boční a na pedálech. Za snížené viditelnosti ještě navíc přední a zadní osvětlení. Ideálním doplňkem povinné výbavy je reflexní proužek na kotníku.

Rady pro zvýšení viditelnosti

- Noste pestré oblečení!
- Používejte reflexní a fluorescenční materiály a kombinujte je, abyste byli dobře vidět za světla i tmy!
- Reflexní prvky umísťte nejlépe na zápěstí ruky, blízko ke kolenům a do úrovně pasu vždy směrem do komunikace (cyklisté také na přilbu a kolo)!
- Dětem pořídte oblečení, školní brašny a doplňky opatřené reflexními a fluorescenčními bezpečnostními prvky!
- Reflexním prvkem opatřete i kočárek – protože s ním vjíždíte na komunikaci dříve, než na ni vstoupíte vy!

- **Nezapomeňte na zadní část těla. Při chůzi s baterkou, svítilnou nebo použitím světla v mobilním telefonu jste vidět jen zepředu!**

Reflexní a fluorescenční předměty nejsou drahé. Různé přívěsky, nášivky, samolepky, pásky apod. pořídíte v galanteriích nebo v obchodech s jízdními koly za rozumné ceny. I Policie ČR dlouhodobě zaměřuje na osvětlu chodců a jejich zviditelňování v rámci silničního provozu. Od podzimu 2015 do současnosti vydali policisté v rámci přímého výkonu služby neoznačeným chodcům téměř 100 tisíc reflexních pásků a v této aktivitě budou pokračovat i nadále.

Právě naše viditelnost zásadně ovlivňuje to, zda se nám řidič vyhne, nebo nás srazí. **BUĎTE VIDĚT!**

por. Mgr. Lenka Dvořáková
Koordinátor prevence kriminality
Krajské ředitelství policie Libereckého kraje

Sto let republiky

Záchranka před sto lety? Neexistovala.

Volání na linku 155 se dnes stalo naprostou samozřejmostí. Rychlá zdravotnická pomoc je běžnou součástí životů. To je ale hodně novodobá historie. Její počátky sahají k první a druhé světové válce, kdy byla založena zejména na dobrovolné činnosti členů Červeného kříže. Jejich úkolem byla zejména přeprava zraněných z bojiště na místa, kde mohl poskytnout ošetření lékař. Na bedrech hasičů a Červeného kříže byla ostatně starost o nemocné a jejich přepravu za lékařem již v 19. století.

Jedním z prvních měst v České republice, kde začala systémově a podle jasné stanovených pravidel pracovat nepřetržitá rychlá zdravotnická služba (RZP), byl Liberec. O jejím zřízení bylo rozhodnuto v roce 1973 na základě materiálů vydaných Světovou zdravotnickou organizací.

Přípravy na spuštění trvaly téměř celý rok, provoz služby, která hned pracovala po celých 24 hodin, byl spuštěn 4. 3. 1974. Od počátků měla záchranka svůj centrální dispečink. Pracovalo pro ni 21 lékařů a 15 sester, za pacienty jezdili ve dvou vozech Škoda 1203, které byly speciálně upraveny pro potřeby pacientů i zdravotnického personálu.

Během let se zlepšovalo vybavení sanit, odborná erudice personálu

a samozřejmě také počet výjezdů. V roce 1985 bylo rozhodnuto o vzniku dalšího výjezdového stanoviště ve Frýdlantě. Zde fungovala záchranka při nemocnici, respektive při jejím oddělení ARO. Ze začátku měla k dispozici upravený sanitní vůz Škoda 1203, posádku tvořili lékař a sestra převážně z ARO a výjezdů se zúčastňovali i lékaři a zdravotní sestry z chirurgie. V prvních měsících pracovala záchranná služba pouze v jednosměnném provozu.

Na Českolipsku byl provoz Rychlé záchranné služby (RZS) zahájen 1. 3. 1981. Byla otevřena nová nemocnice a zároveň vzniklo odloučené pracoviště Dopravní zdravotnické služby (DZS) se dvěma speciálně vybavenými vozidly rychlé zdravotnické pomoci. Provoz byl nepřetržitý, pracovalo v něm 15 lékařů, čtyři řidiči a čtyři sestry na dispečinku. Výjezdové sestry se zpočátku nepodařilo zajistit. Na celý okres Česká Lípa byla pouze jedna sanita ve složení řidič a lékař. V ostatních částech okresu byla tato služba zajišťována obvodními lékaři a LSPP.

V Jablonci nad Nisou vznikla ZZS v roce 1974 po vydání Metodického pokynu Ministerstva zdravotnictví. Službu v té době zajišťovali obvodní lékaři a zdravotní sestry z obvodních středisek. Dispečerkou byla jedna zdravotní sestra, která zajišťovala během dne současně provoz převozových sanit. V noci pak tuto službu zajišťovala vrátná polikliniky.

V roce 1988 liberecká záchranka poprvé spolupracovala s leteckou záchrannou službou Praha. O čtyři roky později již byla letecká záchranná služba zřízena i v Liberci.

Od 1. 10. 2003 vznikla na základě rozhodnutí zastupitelstva Libereckého kraje Zdravotnická záchranná služba Libereckého kraje (ZZS LK). Vznikla

sloučením čtyř bývalých okresních záchranných služeb – Turnov (Turnov a Semily), Jablonec nad Nisou (Jablonec nad Nisou, Tanvald), Česká Lípa (Česká Lípa, Doksy, Jablonné v Podještědí) Liberec (Liberec, Hrádek nad Nisou, Český Dub, Frýdlant v Čechách).

Praxe ukázala, že prioritou záchranářů nemůže být jen rychlý transport pacienta do nemocnice, ale zejména okamžitá pomoc, zajištění životních funkcí a příprava na nemocniční péči. Narostl počet výjezdů, byl obnoven vozový park a je vyvíjen i mnohem vyšší tlak na odbornou erudici lékařů a sester Zdravotnické záchranné služby.

Michael Georgiev
ZZS LK

Liberečtí záchranáři v nových vozech

Od konce září jezdí Libereckým krajem několik nových vozů Zdravotnické záchranné služby. Díky obměně vozového parku vyjíždějí zdravotníci na pomoc lidem v deseti nových Mercedesech a čtyřech Škodách Kodiaq. Nové jsou i některé referenční vozy

(4 Škody Rapid a 1 Škoda Octavia).

Stará auta, která záchranářka nahrazuje, ze silnic nezmizí. „Předpokládáme, že po důkladném technickém servisu budou nadále sloužit jako záložní vozidla,“ řekl ředitel ZZS LK Luděk Kramář. V této

souvislosti řekl, že situace, kdy některé sanitní vozy měly najeto přes 200 tisíc kilometrů, byla již krizová. A počty najetých kilometrů byly také hlavním kritériem pro rozhodnutí, kde a které konkrétní vozy budou nahrazeny. „Neznamená to, že bychom nepotřebovali vyměnit i některá jiná auta, některá jsou v provozu sedm a více let. Musíme ale vycházet z finančních prostředků, které máme,“ vysvětlil. Do celkové ceny vozů se totiž nepromítá jen pořizovací částka za tovární vozidlo, velkou položku tvoří zejména přestavba aut na sanitory. Znamená to nejen polepy, ale zejména instalaci komunikační techniky a zdravotnického vybavení. „Potřebujeme, aby do aut bylo například možné nasadit elektrická nosítka, aby v nich byly speciální zásuvky pro zapojení inkubátorů nebo třeba držák na připevnění kontrapulzace, což je přístroj na transport pacienta v přímém ohrožení života. To některé starší vozy nesplňují,“ uvedl. Své vlastní postřehy, které vycházejí z dlouholetých zkušeností

z výjezdů, do vybavení sanit promítli i sami záchranáři. Právě oni nejlépe vědí, na jakém místě, kde a co v sanitě potřebují. „Je v našem zájmu, abychom při práci pro pacienty měli vše po ruce, aby vybavení vozů bylo co nejúčelnější. Snad se nám to podařilo,“ zdůraznil Kramář.

Celková cena nových vozů Mercedes je 41,5 milionu korun. Přes 28 milionů z této částky poskytl dotací Liberecký kraj, zbytek hradí záchranka z vlastních zdrojů. Sanitky dodává na základě rámcové smlouvy firma Fosan. Dalších 12 vozů předá záchranářům v příštích dvou letech. Deset sanit z celkového počtu bude mít i samonakládací nosítka s nosností 300 kg pro těžké pacienty. Za kompletní zakázku ZZS LK zaplatí 92 milionů korun.

Za lékařské vozy randez vous Škoda Kodiaq liberecká záchranka z vlastních zdrojů zaplatila 6 milionů korun, referenční vozy stály necelé dva miliony, které byly téměř kompletně pokryty z dotace od Libereckého kraje.

Michael Georgiev
ZZS LK

Prodám zrekonstruovaný byt 2+1 v panelovém domě v Poniklé.
Tel. 776 200 067

NABÍDKA PRÁCE

Hledáme pro objekt hotelu Jizera v Horní Sytové **správce a kuchaře**. Nepravidelný provoz. Vhodné jako vedlejší práce nebo pro důchodce. Informace na emailu jizera@pionyr.cz nebo na telefonu **602 145 100**.

Pracovní nabídky

Servisní technik IT

HPP na dobu neurčitou

Požadavky: středoškolské nebo odborné vyučení s maturitou

Příjemný kolektiv, firemní benefity, možnost dalšího vzdělávání a růstu

Možnost nástupu: ihned

Pro více informací volejte 604 553 444

The advertisement banner features a dark background with a stylized globe on the left. The globe has orange and grey segments. Text on the globe reads: "...internetové připojení pro všechny." To the right of the globe is the Netair logo, which consists of a globe icon and the text "NETAIR" in large white letters, with "INTERNET SERVICE PROVIDER" in smaller orange letters below it. Below the globe and logo, there are four service categories arranged in two rows. Each category has an icon and text: "Wi-Fi" (orange icon), "INTERNET" (white text), "WEBHOSTING" (orange icon), and "SERVERHOSTING" (white text). Below these are "HARDWARE" (orange icon) and "HARDWARE" (white text). At the bottom, there is a dark grey bar with the website "www.netair.cz" in white, followed by a vertical line and the phone number "Tel.: +420 604 553 444" in orange. Below the phone number is the address "Jablonec nad Jizerou 299" in white. At the very bottom, there is a dark bar with the text "www.netair.tv - Sledování TV po internetu" in white.

...internetové připojení
pro všechny.

NETAIR
INTERNET SERVICE PROVIDER

Wi-Fi **INTERNET** **WEBHOSTING**
SERVERHOSTING **HARDWARE**

www.netair.cz | **Tel.:** +420 604 553 444
Jablonec nad Jizerou 299

www.netair.tv - Sledování TV po internetu

KRAJ

příloha Libereckého kraje
říjen 2018

K

UDÁLOST MĚSÍCE

MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ FESTIVAL LÍPA MUSICA

V říjnu budou probíhat na osmnácti místech Libereckého, Ústeckého kraje a Saska koncerty 17. ročníku mezinárodního festivalu Lípa Musica, který letos nabízí dvacet tři koncertů pro více jak pět a půl tisíce návštěvníků. Festival je zařazen mezi akce s dlouhodobou a pravidelnou podporou Libereckého kraje.

Na koncertních pódii se představí na pět desítek profesionálních umělců – sólistů a souborů z České republiky, Německa, Švýcarska a Francie – a příležitost dostanou opět i vybraní žáci Základní umělecké školy Česká Lípa. Program slibuje klasicko-hudební dramaturgii, hvězdné umělce, ale i žánrová zpestření a podporu mladých talentů. Tváří festivalu je v letošním roce světově proslulá mezzosopranistka Magdalena Kožená. Uměleckým garantem celé festivalové koncertní řady zůstává hornista a dirigent Radek Baborák. Z dalších jmen programové nabídky, která je ještě před námi, stojí za povšimnutí záračný mladý klavírista Lukáš Vondráček, výtečný Pavel Haas Quartet, klavíristka Jitka Čechová, zpěvák Mário Bihári, hornista Radek Baborák, nebo skladatel Miloš Bok. Z ansámblů oceňovaný vokální soubor Sjaella z Lipska, Varmužova cimbálová muzika,

Sdružení hlubokých žesťů České filharmonie nebo Srbský národní ansámbl. Festival tradičně nabízí pro své návštěvníky z České Lípy a Nového Boru autobusovou dopravu do vzdálenějších lokalit a usnadňuje tak výlety za koncerty i nemotorizovaným posluchačům.

Hlavní koncertní řada největšího hudebního svátku severu Čech na poli klasiky letos probíhá od 17. září do 28. října a ani letos festival neopomene listopadový epilog *Má to smysl!* ve spolupráci se ZUŠ Česká Lípa, do kterého se zapojí umělecký garant a hornista Radek Baborák. Vstupenky jsou k dispozici online, ve festivalové kanceláři v České Lípě v Žižkově ulici 528/6 a ve vybraných koncertních místech. Více informací na www.lipamusica.cz. ➔

*Text: Květa Šírová
Foto: Lukáš Pelech Atelier*

NA KRAJI

EDUCA

Největší veletrh práce v severních Čechách, *Educa MyJob Liberec 2018*, již po dvanácté přichází do Liberce, kde se v termínu 11.–13. 10. 2018 uskuteční v místní HomeCredit areně. Určen je všem věkovým skupinám hledajícím konkrétní studijní a pracovní příležitosti nejen v Libereckém kraji. Nabízí tři dny a přes 22 hodin prostoru pro setkávání žáků. Účastní se jej na více než 4 000 m² výstavní plochy přes osmdesát škol a stejný počet zaměstnavatelů, kteří mají možnost oslovit každoročně více než 12 000 účastníků veletrhu. Těšit se můžeme i na bohatý doprovodný program a zajímavé osobnosti. Informace o programu www.educaliberec.cz.

O ŽIVOTĚ JEDNÉ REPUBLIKY

Ke stým narozeninám naší republiky je připravena spousta společenských akcí, jejich přehled najdete na kultura.kraj-lbc.cz/ rok-republiky-nejbližší-akce. Jednou z nich je společné divadelní představení deseti základních uměleckých škol Libereckého kraje s názvem „O životě jedné republiky“. Představení uvede Divadlo F. X. Šaldy v Liberci v pondělí 1. 10. od 19 hod. za finanční podpory Libereckého kraje a pod záštitou náměstka hejtmána Libereckého kraje Petra Tulpy. Divadelní představení inspirované událostmi a zajímavými okamžiky uplynulého století (1918–2018) bude stylizovanou procházkou historií od minulosti po současnost a připomenutím některých charakteristických, veselých i chmurně zabarvených okamžiků v průběhu století. Autorkou a režisérkou představení je známá operní režisérka a dramaturgyně Divadla F. X. Šaldy Linda Keprtová.

KONCERT K 100. VÝROČÍ ZALOŽENÍ ČESKOSLOVENSKA

Ve středu 24. října 2018 hostí liberecká Home Credit Arena Koncert k 100. výročí založení Československa. V průběhu večera vystoupí s pásmem „nezapomenutelných písniček, na které se zapomnělo“ soubor divadla Semafor v čele s Jiřím Suchým a Jitkou Molavcovou a se speciálním hostem, zpěvákem populární skupiny Chinaski, Michalem Malátným. Těšit se můžete i na další skvělé hudebníky jako je Hana Zagorová s Boom!bandem Jiřího Dvořáka a chybět nebude ani zástupce slovenské scény, kapela No Name. Celým večerem provede Marcela Augustová. Předprodej vstupenek je v síti Ticketpro.

TÝDEN NÁHRADNÍHO RODIČOVSTVÍ

Od 15. do 19. října 2018 se v Libereckém kraji uskuteční Týden náhradního rodičovství. Jeho cílem je během několika akcí pro širokou veřejnost přitáhnout pozornost k péstovské péči, tentokrát s mottem „Podporujeme jediné život dětí v rodině“. Právě dětem, o které se dočasně jejich rodiče nechtějí či nemohou postarat, je nutné najít nový domov. Mediální tváří tohoto ročníku se stal Michal Bulíř z HC Bílí Tygři Liberec. Více informací k jednotlivým akcím najdete na www.mitdomovorodinu.cz.

NOVÁ PUBLIKACE LÍPY REPUBLIKY LIBERECKÉHO KRAJE

Odbor životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Libereckého kraje vydal k oslavám 100. výročí vzniku republiky publikaci *Lípy republiky Libereckého kraje*. Jedná se o přehled stromů – lip, které se podařilo vypátrat s pomocí pamětníků, záznamů v kronikách nebo z jiných dostupných zdrojů. Publikace obsahuje také mapu nalezených či již zaniklých lip, kde místa jejich výsadby více méně kopírují hranici mezi územím osídleným převážně českým a německým obyvatelstvem v době vzniku republiky. Publikace byla vydána v nákladu 1500 ks a bude k dispozici na akcích pořádaných Libereckým krajem k oslavám výročí, současně bude zdarma dostupná pro všechny zájemce i z řad veřejnosti na odboru životního prostředí a zemědělství KÚLK (kontaktní osoba Ing. Radka Vlčková). Vydání knihy by mělo zároveň motivovat k dalším výsadbám symbolu České republiky – lípy, a to nejen ve sváteční rok.

NEJLEPŠÍ VÝROBEK ROKU LIBERECKÉHO KRAJE

Med s bílým pepřem od výrobce Milana Zástěry z Vratislavic nad Nisou se stal Nejlepším výrobkem roku Libereckého kraje z odvětví potravinářství – zemědělství 2018. Prvenství si med vysloužil díky originální kombinaci medové sladké a jemně pálivé chuti. O ocenění se ucházelo více než sto výrobků od místních farmářů a výrobců. Soutěžilo se v devíti kategoriích a hodnocena byla zejména chuť, vůně a vzhled. Ocenění pro nejlepší výrobky si z rukou hejtmána Martina Půty a radního Jiřího Löffelmanna výrobci převzali na Krajských dožínkách, které se konaly v sobotu 1. září v Bílém Kostele nad Nisou. Seznam všech oceněných výrobků na www.vyrobek-roku-lk.cz.

→ Milan Zástěra (vpravo) po převzetí ocenění za Nejlepší výrobek roku Libereckého kraje z odvětví potravinářství – zemědělství 2018. Foto: Jaroslav Appeltauer.

KRAJŠTÍ ZASTUPITELÉ

K VĚCI

Co byste popřáli republice k narozeninám?

MARTIN PŮTA (SLK)

Více Masaryků a Havlů, méně Gottwaldů a Husáků...

ROBERT GAMBA (ANO 2011)

Naší republice bych popřál zcela neoriginální to, co se přeje každému oslavenci: Hodně štěstí, zdraví a spokojenosti a ať je tu s námi ještě dlouho! Myslím si, že v době, kdy Evropa řeší poměrně zásadní a možná i existenční problémy, to není rozhodně málo.

ZUZANA KOCUMOVÁ (ZPLK)

Aby si po letech zasloužila prezidenta, za kterého se nebudeme stydět, stejně tak vládu slušných, poctivých, schopných politiků, ideálně neobviněných z machinací, uplácení, zneužívání veřejných financí apod. A samozřejmě věčný mír.

PŘEMYSL SOBOTKA (ODS)

Štěstí, zdraví, rozum, slušnost a odvahu!

PAVEL SVOBODA (ČSSD)

Aby, jak věřil Masaryk, vítězila pravda nad lží, demokracie nad populismem, spravedlnost nad bezprávím, svoboda nad otročením. Abychom byli opět hrdí na naši zem.

RADOVAN VÍCH (SPD-SPO)

Kdyby Hitler nerozbil bývalé Československo, tak bychom dnes byli jednou z nejvýspěšnějších ekonomik, stejně jako jsme byli v období mezi válkami. Proto bych naší republice přál staré dobré časy.

MILOSH TITA (KSČM)

Aby se dál neštěpila a aby pro její obyvatele nebylo vlastnictví jen prázdným pojmem. Bez silného pocitu soudržnosti malé národy totiž nepřežijí. A aby dál rodila šikovné a chytré lidi, které nám závidí svět.

Další názory zastupitelů si můžete přečíst na liberecky-kraj.kraj-lbc.cz/zastupitelstvo

1 | Martin Prokeš, ředitel mezinárodního festivalu Líba Musica. Foto: Lukáš Pelech Atelier.

2 | Zahájení jednoho z mnoha koncertů festivalu. Foto: Lukáš Pelech Atelier.

OSOBNOST KRAJE

MARTIN PROKEŠ

Je zkušeným kulturním manažerem i klasickým pěvcem. Před sedmnácti lety se rozhodl záručit své zkušenosti z dosavadní dráhy výkonného umělce a založil vlastní festival. Dnes je Líba Musica největší akcí svého druhu v Libereckém kraji i své nespochybnitelné místo má i na celorepublikové festivalové mapě.

Lípě Musice je letos krásných sedmnáct let, naše republika slaví první století. S jakou dramaturgií přichází festival v tomto významném roce?

Jsem nesmírně vděčný, že máme možnost prožít toto neuvěřitelné výročí a oslavit ho i prostřednictvím krásné hudby. V letošním ročníku se skutečně někdy latentně, někdy zcela prokazatelně hlásíme k symbolikám české státnosti, až už je to uvedení Komenského *Labyrintu světa a ráje srdce* skladatele Petra Ebena či zařazením českých klasik folku – Spirituálů kvintet. Dalším dotekem je potom čistě folklórní projekt s Varmužovou cimbálovkou zasazený do nejmladšího skanzenu v Čechách, do Zubrnice. Předvrcholem oslav bude smetanovský recitál Jitky Čechové v předvečer samotného svátku. Oslavy 100. výročí republiky poté završíme závěrečným koncertem našeho festivalu v Novém Boru, kde se poprvé v historii setká na pódiu Pavel Haas Quartet a vítěz prestižní belgické soutěže královny Alžběty klavírista Lukáš Vondráček. Večer bude věnován dalšímu velikanovi české hudby Antonínu Dvořákovi.

Ústřední dramaturgickou linií festivalu je česko-německý dialog. Nezapomínáte však ani na malé posluchače a podporu mladých talentů díky výjimečné spolupráci se ZUŠ Česká Lípa. Co plánujete v letošním roce?

Je to jedna z věcí, která mě nesmírně těší a naplňuje. Spolupráce s českolipskou ZUŠ je výjimečná a má již svou tradici, kterou nám v dobrém závidí mnoho ostatních škol. I letošní rok bude ve znamení propojení vynikajících osobností z oblasti klasické hudby. Hudební kurzy povede Radek Baborák, který se společně se svými přáteli bude celý den věnovat žákům školy, aby sevcili program, ve kterém se Radek představí jako hráč, dirigent i vynikající pedagog společně s nejlepšími z žáků ve společném projektu *Má to smysl!* Navíc v letošním roce dáme poprvé možnost i nedávne absolutní vítězce Lucii Kovářové, která suverénně vévodila letošním ročníku soutěže Líba Cantantes, již vypisujeme společně s ředitelem Markem Kučerou, skvělým šéfem zmíněné školy, již pět let.

Festival letos hospodaří s doposud nejvyšším rozpočtem, partnerů má na sto třicet a zcela zásadní místo zabírá v tomto portfoliu Liberecký kraj. Spolupráce byla v loňském roce navíc rozšířena i o nový institut – Koncert pro Liberecký kraj...

Líba Musica je v Libereckém kraji doma a prostřednictvím spolku Arbor, který jsme založili v roce 2000, usilujeme o rozvoj duchovní kultury regionu. Hlavním, ale ne jediným počinem spolku je pořádání našeho festivalu, v jehož rámci se v našem kraji za dobu jeho existence uskutečnilo více jak 250 koncertů. Spolupráce s Libereckým krajem je z tohoto hlediska dlouhodobá, tradiční a zásadní. Zejména v období působení současného hejtmána pana Martina Půty dochází k docenění významu našich aktivit a kraj se stává dominantním podporovatelem festivalu. Rád bych vzpomenul vynikající spolupráci s oběma radními pro kulturu, ať už s paní Hanou Maierovou,

na kterou navázala paní Květa Vinklátová a které vděčím za myšlenku propojit festival s Koncertem pro Liberecký kraj. Cílem tohoto projektu je přivést do našeho kraje mimořádné umělecké osobnosti a ansámblu, které budou splňovat vysokou uměleckou úroveň a přispějí tak k obohacení kulturní nabídky našeho kraje. Díky významné finanční podpoře se tak uskutečnily již dva ročníky, které představily špičku pěvecké interpretace, basbarytonistu Adama Plachetku a mezzosopranistku Magdalenu Koženou. Myslím, že mohu prozradit, že se snažíme společně vytvořit dlouhodobý kontext této spolupráci a že díky němu budeme mít v příštích letech možnost vyslechnout další vynikající a nejen české interprety. Velice si této spolupráce vážíme a vnímáme ji jako závazek naší další dlouholeté práce pro kulturu v našem kraji.

Jak se jako otec díváte na svoji sedmáctiletou mladou dceru – dámu, co vás na festivalu po letech nejvíce těší a naplňuje, co naopak spíše vhnání vrásky do tváře?

Asi jako každý rodič, který se dívá, jak mu děti neskutečně rychle rostou před očima. S láskou a nadějí, že jim věnuvám to, co budou do života potřebovat, tedy dobré vychování, skromnost, pokoru, vzájemnou úctu a vnímání skutečných hodnot. Velice mě tedy těší, že nám Líba Musica dospívá v pomyslnou dospělou Lípou, která ponese kulturnost našeho města, kraje, země a bude nadále ctít a pečovat o hodnoty, které nám zachovali naši předkové. Vrásky si nedělám, žiji přítomným okamžikem tady a teď. Mám rád svou práci a lidi, kteří společně se mnou budují tuto hodnotu. Moc jim všem děkuji, že jsou při tom se mnou. ➔

Autorka rozhovoru: Květa Šírová

1

- 1 | Zřícenina hradu Oybin – na rozvalinách klášterního kostela jsou krásná klenutá okna, kterými je nádherný výhled do okolní krajiny. Foto: Milan Drahoňovský.
- 2 | Projížďka úzkokolejným parním vlakem s konečnou zastávkou Oybin je vyhledávaným turistickým cílem. Foto: Milan Drahoňovský.
- 3 | Budova Centra textilního tisku v České Lípě se nachází v sousedství bývalého Vodního hradu Lipý. Foto: archiv města Česká Lípa.
- 4 | V centru se pořádá také mnoho kulturních akcí a workshopů. Foto: archiv města Česká Lípa.
- 5 | Ukázka tisku na textil. Foto: archiv Lipý Česká Lípa p.o.

2

KRAJEM

NETRADIČNÍ MÍSTA FESTIVALU LÍPA MUSICA

Mezinárodní festival Lípa Musica se koná nejen na místech Libereckého a Ústeckého kraje, ale zasahuje i do měst a míst sousedního Německa. Koncertuje se v divadlech, halách nebo kostelech. Koncerty se konají i na netradičních místech, kde byste je rozhodně nečekali. Jedním z takových míst je zřícenina hradu Oybin, kde byl letošní ročník festivalu zahájen čerstvým vítězem Classic Prague Awards Clarinet Factory. Zřícenina se nachází kousek od českých hranic na německé straně Žitavských hor. Hrad byl vystavěn kolem roku 1256 na pískovcové stolové hoře jako strážní stanoviště stezky spojující Čechy s Lužicí. Patřil několika slavným šlechticům včetně Karla IV., který ho rozšířil a nechal přebudovat na celestýnský klášter. Pověst praví, že údajně potkal v chodbách hradu ducha a myslí si, že ho vyžene právě přestavbou hradu na klášter a přítomností mnichů. Oybin je možné navštívit v období duben–říjen od 9 do 18 hod. a v období listopad–březen od 10 do 16 hod. Z německé Žitavy vás k němu doveze úzkokolejný parní vlak.

Dalším netradičním místem, které hostí mezinárodní hudební festival Lípa Musica, je Centrum textilního tisku v České Lípě, kde

se bude v pátek 12. října konat koncert Mária Bihári – zpěv, akordeon, klavír, který je unikátním spojením romské hudby s klasikou, folkovou i moderní elektronickou hudbou, popem a jazzem. Centrum textilního tisku vzniklo mezi lety 2009–2011 v sousedství bývalého Vodního hradu Lipý v České Lípě. Expozice popisují historii výroby a zpracování textilu na Českolipsku, jehož tradice sahá až do středověku. Historická výstava představuje dědictví kartounek. Najdete zde zrestaurované vzorníky, které jsou doplněny o tiskařské formy i hotové výrobky. Pět prohlídkových okruhů pak přibližuje aktuální techniky potiskování textilu, které si návštěvníci mohou i vyzkoušet. Centrum textilního tisku v České Lípě je možné navštívit v období: od 16. února do konce března ve středu až sobotu 10–16 hod., od dubna do září ve dnech úterý až sobota od 9 do 17 hodin a v neděli od 13 do 17 hodin a v měsících říjen až prosinec ve dnech středa až sobota od 10 do 16 hodin. Kromě exkurze do historie i současnosti tisku na textil nabízí centrum také množství kulturních akcí. Aktuální program sledujte na www.lipy.cz. ←

Text: Květa Šírová

3

4

5

KRAJ. Příloha Libereckého kraje. Vychází 11× ročně.

Vydává Liberecký kraj, U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, IČ: 70891508. Ev. č.: MK ČR E 21924. Redakční radu tvoří nominovaní zástupci zastupitelstev klubů Zastupitelstva LK a Krajského úřadu LK, předsedkyní je Květa Šírová. Redakce: media@kraj-libc.cz, tel: +420 485 226 111.

Číslo 10/2018 vyšlo 1. října 2018, uzávěrka byla 14. září 2018.

magazin.kraj-libc.cz www.facebook.com/krajlibc

Liberecký kraj

UHLÍ : - ořech 1, ořech 2, kostka (Ledvice – Bílina)
- ořech 1, ořech 2 balené v pytli po 25 kg

UHELNÉ BRIKETY (rekord) : - 2“ volně ložené
- 6“ volně ložené nebo pytlované po 40 kg
- 7“ balené po 10 kg (igelit)

DŘEVĚNÉ BRIKETY: - RUF- kostky z měkkého smrkového dřeva
- RUF HARD – kostky z tvrdého dřeva
- válečky ENERGO z měkkého dřeva
- válečky ENERGO HARD z tvrdého dřeva

DŘEVĚNÉ PELETY: - EN + A1 (15kg - 6mm)

ŠTÍPANÉ DŘEVO: - balené v pytli po 25 kg

ZÁTOPOVÉ TRÍSJKY: - balené v pytli

POSYPOVÁ SŮL: balené v pytli po 25 kg

Paliva dopravíme dle objednaného množství sklápěcími vozy s pásem, hydraulickou rukou nebo dodávkou.
Technické informace poskytneme p. Štěpánek tel: 603 729 927.

Provozovna:
Betonárka – Uhelné sklady
Dolní Rokytnice 297
512 44 Rokytnice nad Jizerou

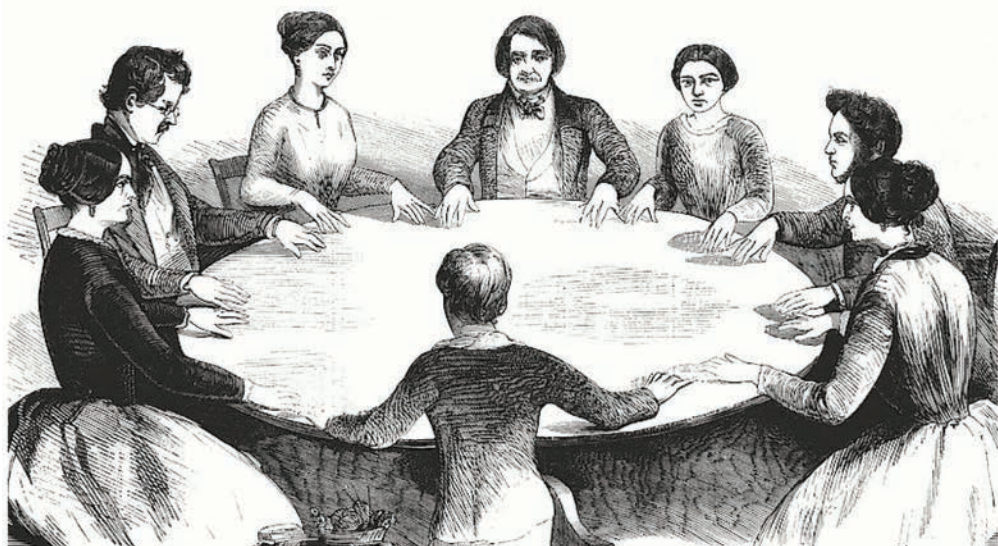
Tel.: +420 481 523 321
Mobil : +420 732 904 499
E-mail: betonarka@stemro.cz

Večer při svíče

SPIRITISMUS

přednáší Mgr. Michal Jakl

**v pátek 16. listopadu od 19.00
zasedací místnost na OÚ Poniklá**

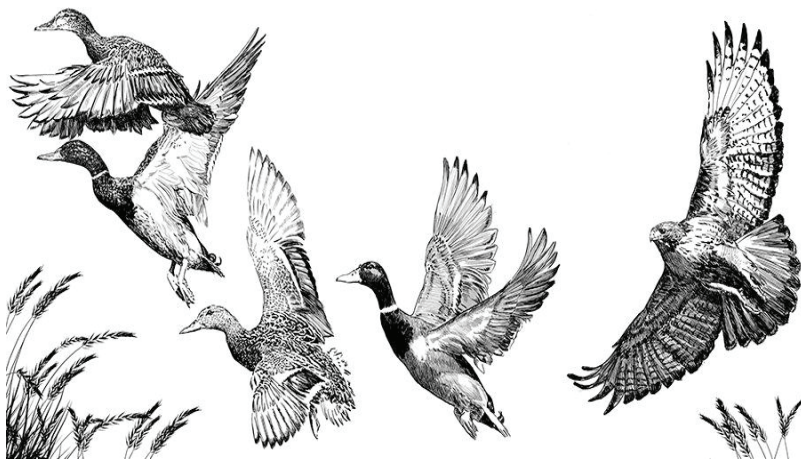
MYSLIVECKÝ SPOLEK KÁKOV

zve širokou veřejnost na tradiční

POSLEDNÍ LEČ

sobota 24. listopadu 2018 od 20:00 hod
KD Kantýna Poniklá

**Těšit se můžete na výbornou mysliveckou kuchyni
(odpolední prodej přes ulici), vybrané nápoje,
bohatou tombolu, živou hudbu.**

Rozsvěcení vánočního stromu

*v neděli 9. prosince 2018 od 15.30
na Tuláckově návsi a v ZŠ Poniklá*

Adventní trh

15.30 - 18.00

Vánoční pásmo žáků ZŠ

16.00

Živý Betlém

17.30

Rozsvícení stromečku

18.00

vstup volný,
občerstvení zajištěno,
pořádá Kabinet kerkenošské slovesnosti a ZŠ Poniklá